

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXX

CHICAGO, ILL., 15. ÚNORA 1918.

ČÍSLO 2.

PROSBA.

PŘED Vámi pánové, zástupci mocných říší,
já, prostý synek malé české země,
odvažuji se vztýčiti své těmě
a zeptati se, zda se až k Vám slyší
uprostřed hukotu válečné potopy
zoufalé vzkřiknutí ze srdce Evropy . . .
Za lemy hor tam v dálném ústraní,
kde dřív se mysliho, že žijí cikáni,
tam stojí národ obklíčený vrahy,
jak v římském cirku gladiator nahý
a řadu století litě se brání,
čelistím šelmy holou jen dlaní.
A všude vůkol, kam jen patří
běsem a bolestí zkalené zornice,
zbělelé kosti rozsápaných bratří
od břehů baltických, z Polabí, z Lužice.
Hradby a mříže na všechny strany,
jizva dle jizvy, rána dle rány, —
na život, na smrt uprostřed areny
zápasí národ krví svou zbrocený.
A kdyžtě pohlédnu přes hory do kraje
— od lesů Šumavy, až k vlnám Dunaje —
na plné žaláře, popravčí lešení,
jako psu vzteklému rty se mi zapění.
Vy nemohli jste zřítí z této dále
tu půlnoc smutku, jež zem českou stměla,
ni pěští, jež se zlobou zatínaly,
sevřené zuby, zachmuřená čela;
vy nemohli jste z této dále zřítí
krůpěje horkých slzí v mužném líci,
když na porážku z domu měli jíti,
s prokletím na rtech čeští nevolníci.
Však dnes, když vítr s karpatských skal duje,
z údolí Soče a se srbských plání,
končinám dálným s úctou vypravuje,
jak český voják odkaz předků brání,

jak umí zřítit každou překážku
přes všechny hrozby, obětí hromady,
jak rázem změnění v strašnou porážku
vítězství černožluté armády!
Proto tak často ač ztlumena
úsečných výstřelů zvedne se ozvěna
z rakouské mučírny, z kletého pekla,
aby zas světu šířému řekla:
Hle při tom ostrém, vražedném zvuku
vzporná a neskrotná krev českých pluků
pro zlatou svobodu potokem tekla.

Leč, nestačí-li našich předků kosti,
ni tato krev, jež dosud z žil se lije,
není-li dosud našich hrobů dosti,
by pukla pouta dávné tyranie,
tož žádám, pánové, zástupci mocných říší,
vás prosím, zaklínám, pro naše spasení,
otevřte závory všech českých ležení,
kde zajatcové pro svobodu dýší,
a s nimi spojte nás, jež jako jiskry dosud
do řad vašeho vojska rozvál dobrý osud.
Nás spojte všechny v jeden plamen žhavý,
my půjdem vesele, bok po boku
na pole smrti, na pole slávy,
jak prudký výbuch hořící lávy —
legie volných otroků!
A ochabnou-li srdce vašich synů
po dlouholetém těžkém odporu,
my jako skála budem státi v stínu
bělorudého praporu.
Ve strašné vravě krupobití střel,
nás stavte směle v čelo, vašich pluků
před hlavně pušek a před jícny děl,
neb, kde by ani ďábel nevztáh' ruku,
tam český voják pro svou vlast by šel.

Fr. Kryštof, poručík-dobrovolník na soluňské frontě.

Z Výkonného Výboru Sokolské Obce v Americe.

Chicago, Ill., 31. ledna 1918.

Bratří a sestry!

K návrhu bratrské Jednoty New-yorské, o němž mají jednoty hlasováním v nejbližší schůzi rozhodnouti, podává Výk. Výbor Obce Sokolské toto své dobrozdání:

Není naším zvykem přimlouvati se za přijetí jakéhokoliv návrhu, ponechávajíc vždy volný průchod každému projevu, ze středu našeho vycházejícímu — ale ve věci tak důležité, jakou jest tato, bylo usneseno tlumočiti Vám náhledy členů našeho Ústředního tělesa, jak projeveny byly ve schůzi odbývané, dne 28. ledna, po přečtení žádosti bratří new-yorských.

Nejdříve upozorňujeme Vás, že jedná se jen o odložení sjezdu do doby míru, kdy opět nastanou normální poměry, kdy s klidem budem opět moci věnovati se veřejné práci, a kdy bratří válečnou službu konající budou opět dlíti mezi námi, aby na práci s námi podíleli se mohli.

Věříme pevně, že odložení sjezdu mělo by za následek mnohem důkladnější opravení naší ústavy, aby vyhověti mohla lépe sloučenému Sokolstvu česko-americkému a poměrům stávajícím a sice cestou touto: má-li kterákoliv jednotka návrh na změnu neb opravu, ať zašle ji neprodleně své Župě, výbor župní ať o ní pojedná a návrhy vypracované zašle Výk. Výboru Obce Sokolské. Výbor ústředním tělesem zvolený pak články sestaví.

Na základě zkušeností nabytých sjezdu nejsou s to ani při nejlepší vůli v tak krátké době vše náležitě prozkoumati, čehož důkazem jest, že po každém sjezdu vyskytlo se vždy hojnost článků buďto nejasných neb sobě odporujících. Kdyby na opravách počalo se pracovati dle náhledu námi projeveného, vypracovali bychom si za půl roku důkladnější ústavu, nežli jak vypracovati ji může sjezd v jediném týdnu — a kdyby válka skončila ještě tímto rokem a k svolání sjezdu by došlo, byla by vypracovaná ústava jen k schválení předložena, což by bylo dílem jednoho, nanejvýš dvou dnů.

Hlavním důvodem pro odložení sjezdu až do doby míru ale jest, že stál by Obec obrovské sumy peněz které by vplynuly pouze do pokladen železničních společností a to v době, kdy s obtížemi nemalými vymáháme nepatrné poplatky na věc tak důležitou, jakou jest zahraniční agitace pro osvobození naší staré domoviny. Hotovou ironií zdálo by se nám, kdybychom posud s prosbami obraceli se na Vás o nepatrnou almužnu na věc národní, setkávali se i s odporem a při tom obětovali tak velké sumy peněz na obeslání sjezdu, jehož práci při Vaší součinnosti mohli bychom vykonati s obětmi pranepatrnými.

Tudíž žádáme Vás, bratří a sestry, budete-li hlasovati pro odložení sjezdu, byste také hned projevíli, jakou změnu v stanovách našich doporučujete, zašlete návrhy své k projednání ústřednímu výboru župnímu a tento ať je po projednání zašle Výk. Výboru, jehož výbor pak na důkladném sestavení celé ústavy neunavně pracovati bude. Bude-li pak doba vhodná k svolání sjezdu, předložena bude ústava tomuto — ne-li, pak hlasování o ní provedeno býti může cestou písemní.

Se sokolským pozdravem za V. V. Obce Sokolské

TOM. VONÁŠEK, jednatel.

JOS. ČERMÁK, starosta.

Br. tajemníci jsou žádáni aby obeslali schůzi, v které o tomto návrhu rozhodováno býti má.

Zde je návrh v plném znění:

Těl. Jed. Sokol v New Yorku usnesla se ve schůzi dne 14. ledna, 1918 podati Vám návrh který chce míti předložen k odhlasování jednotám v Am. Obci Sokolské zastoupených. Návrh jest následující:

Těl. Jednota Sokol v N. Y. dává návrh na odložení sjezdu, který se má odbývati v měsíci srpnu tohoto roku v městě Clevelandu z následujících důvodů.

1. Poněvač T. J. S. v N. Y. nevidí žádné potřeby a tak důležité a neodkladné změny v právech, povinnostech a ústavě vůbec, které by musel sjezd řešiti.

2. Že stávající zákony a ústava úplně vyhovuje pro čas přítomný.

3. Že mnoho členů z kruhů sokolských nachází se ve vojenských službách Spoj. Států aneb ve službě Česko-Slovenské Armády. Bylo by tudíž nespravedливо za jejich nepřítomnosti měnit neb předělávat zákony neb ústavu Sokolstva amerického.

4. Že po válce, až se poměry ustálí a až se naši bratří vrátí zpět, bude pak třeba dle jejich

nabytých zkušeností a dle utváření se poměrů v Čechách i zde v Americe, zákony naše změnit, povinnosti a práva ustanoviti.

5. Že peníze, které by tento letošní sjezd stál, mohou se použiti na místě mnohem důležitějším a potřebnějším.

6. Že sjezd tento za shora uvedených důvodů stal by se zcela zbytečným.

Dále navrhujeme, aby stane-li se potřeba nějakých změn neb ustanovení, aby se vše dělo přímým hlasováním v jednotách a prostřednictvím Sokola Amerického. Sjezd aby pak byl svolán až po ukončení války.

Za Tělocvičnou Jednotu Sokol v New Yorku.

JOS. MODR, starosta.

JOHN HALA, náměstek.

ANT. GREGOR, t. č. zapisovatel

VÝBOR NA OPRAVU STANOV:

JOS. KADLEC, předseda.

KAREL E. HRBEK, tajemník.

LADISLAV C. FRANK

JOS. GREGOR

ALOIS WOKAL

P. S.—Žádáme o laskavé uveřejnění návrhu tohoto v časopise Sokolu Americkém.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

True translation filed with the postmaster at Chicago, Illinois, on February 15th, 1918, as required by the Act of October 6th, 1917.

Stínům bratrským . . . Když v červnovém čísle roku 1916 hotovili jsme se ku sletu župnímu i připoměli si práce sokolské po padesáti letech v tom našem Chicagu, stalo se tak již v době těžké, kdy pohroma válečná celým světem lomující zachvátila již na tisíce bratří našich a tisíce a tisíce sester želelo ztrát, jež postihly krby rodinné české a slovanské a ovšem v prvé řadě šiky sokolské. Šiky, jež bez odporu přinesly všude oběť na statech i krvi největší, ano na prospěch vlasti svých a všeho lidu svobodu i demokracii celého světa, oběť, jež dnes nevyváží pouhá slova řečníků, byt' i sebe výmluvnějších, lidiček na zdravé dřeni stromu našeho jako červ hlodajících, příživníků a mluvků frázovitých i prodajných, aneb "také bratří", již z ohledu velikých dali se i k nám Sokolům . . . Stačí jen rozhlédnouti se kol, jako stačí podívatí se na tu naši roli sokolskou a výsledky práce těch starších průkopníků. Oni znali, ano oni vytušili nejednokrát co schází nám a po mnohém nezdaru vždy v nový vrhali se zápol. Ne, že by snad oni staří byli vzory nedostižnými, nikoliv, to bylo by pokrytectvím — kdo z nás jest bez úhony? — ale proto, že setrvali ve službách myšlenky "povznášeti síly tělesné i mravní lidu českého i v nové vlasti", stali se nám drahými. Jedni z nich stáli při samých základech Sokola v Chicagu, svědky jsouce skromných počátků národního bytí vůbec, jiní byli svědky rozmachu sokolského již ve staré vlasti a ještě jiní pracovali pro to Sokolstvo za plemenného nadšení a hřejivého bratrství všech a s projevem cností občanských pečovali vždy, aby jméno české i v této zemi doznalo uznání. A mezi tím co vřava válečná v Evropě vedla k rozpuštění České Obce Sokolské i Svazu Slovanského Sokolstva, co sestry tamní a bratři starší ukazovali nám cestu k další činnosti na záchranu našeho budoucna vešla i zem tato, naše veliká republika Spojených Států do války . . . Česká vojska oddaná věci naší shromáždžovala se na všech frontách, od samého počátku války naši dobrovolci, bratři, krváceli za svobodu Československa i bili se všude statečně, kdežto zde pod hvězdnatý prapor kupili se hoši naši rovněž dobrovolci, aby dokázali co povinností Sokola. Hned v zápětí volalo se k československé armádě mužstvo naše ještě doma zbylé, dle povolení veliké a přátelské Francie a doma ve vlasti poslanci lidů svého, ba lid sám jasně promluví, že stačí jim jedině a pouze samostatný československý stát, neodvislá československá republika, o jejíž utvoření a základní zabezpečení nutno postarati se za obětí nejvyšších. Tak stalo se, že šli opět naši bratři zbraně schopní i mnozí, již nabídlí služby své v tom kterém oboru. Máme tudíž prohlášení lidu českého, svůj stát, svou půjčku národní i svou armádu, jako máme i s Kanadany hochy své a celou řadu našich již ve Francii s generálem Pershingem. Z těch mnozí již padli. Prořídly úžasně řady pamětníků prvých dob Sokolství, málo

jest oněch, kteří od počátků až podnes vytrvali v šiku společném a málo, již dočkají se snad té doby, kdy vlast naše bude svobodnou, kdy věc naše vítězí musí před tváří všech národů, jako málo jest těch hochů v našich evičírnách. Jsou "na poli slávy" a neznámo nám, který z nich se vrátí. Všem těm úcta zasloužená, těm mrtvým druhům pak paměť věčná budiž! Ti se zbraní v ruce dokonali dílo své a jiní zde mezi námi, staří do posledního vzdechu svého myslí byli s nimi. K těm dojísta náležel pak br. Jakub Pádecký, člen T. J. S. Tábor-Slovanské Lípy. Celé české Chicago jej znalo a my Sokolové ztratili v něm pamětníka těch našich začátků dobrého, poctivého a bratra upřímného. Čím nám byl br. Pádecký nejlépe vyjádřeno jest vlastními slovy jeho v článku jubilejním v čísle červnovém "Když jsme začali". A bratr ten, muž celý, otec dobrý neodešel v beznaděži naprosté, ale těšil se na "lepší budoucno věci naší". Nedočkal se jej a my s lítostí upřímnou klademe ratolest vzpomínky na čerstvou urnu s jeho popelem, želice skonu jeho, jako všech těch našich, již odešli nám v dobách nejtěžších. Česko-Amer. Sokol ztratil neméně pilného činovníka br. J. Němce, Plzeňským pak umřel br. V. Blecha. Mimo to odešel jeden z těch hochů dobrých, z těch nadšených dobrovolců našich sokolských bratr milý a upřímný N. Jedlička, člen T. J. S. Říp v Pittsburghu, Pa. Zemřel kdes ve Francii. Kdežto místní jednotu naší Havlíček Tyrš postihla ztráta nemalá. Zemřel jí v mužném věku 45 let jeden ze zakladatelů br. Lad. J. Tupý, vydavatel a hlavní redaktor dvojtýdenníku "Slavie". Zemřel smrtí tragickou a náhle, jsa na trati železniční u High Lake zasažen vlakem. Byl dobrý muž, dobrý otec a manžel a pracovník na tom našem poli novinářském svědomitý i pilný. Dobojovali! Až po zápolu nynějším myslí národa volného stíny se objeví, všech kdož věrní byli dílu našemu, věci naší, kdož hotovi byli k obětem, budou tu i stíny těch našich z české Ameriky, těch Sokolů a Sokolek, jichž práce leckde tak rádo se přehlíží i hrdinných obětí jejich a vzpomínky zaletí k těm spráchnivělým zlatým srdcím bratrským, k popeli a k rovům, byt' i neoznačeným . . . Čestná paměť všem a klid bojovníkům statečným.

True translation filed with the postmaster at Chicago, Illinois, on February 15th, 1918, as required by the Act of October 6th, 1917.

Návrh T. J. S. New York, aby sjezd náš byl odložen jest hoden uvážení. Každý bod, který jednota ta uvádí, proč ono odložení skutkem by se státi mělo v době přítomné, jest vážného rázu a hlavně vzpomenouti dlužno okolnosti, že ušetřilo by se z fondu sjezdového několik tisíc dollarů, jež jinak daly by se použítí, až nadejde doba konferencí mírových a naše Č. N. S. bude potřebovati větší ještě obnosy peněžní, co zatím tam doma bude rovněž potřeba pomoci. Stanovisko Obce naší jaké zaujala vůči tomuto návrhu jednoty, která z peněz ušetřených na slavnosti své jubilejní dotyčné obnosy věnovala účelům na ten čas nejšlechternějším, jest jen

na nejvyšší správné a my přimlouváme se vřele, aby ve všech jednotách našich hlasovalo se pro odložení sjezdu. Již dávno na místech těchto přimlouvali jsme se o sjezdu našich zjednodušení a o získané tak úspory na penězích a času drahého použití přiměřenější. A nynější vážná doba, jakoby sama již velela nám se uskrovniti v každém ohledu. Všeliké bankety, zábavy, večírky a jiné, jež obyčejně sjezdy provází bez tak musí odpadnouti, nechceme-li, aby vyznělo tu v náš neprospěch. V době, kdy naši hoši jsou na bojišti, kdy krvácí a největší oběť přináší, nutno si uvědomiti, že jednodušší jsou cesty, jakž cestou písemnou i poradní lze opravy nutné našeho sdružení uskutečniti, aniž bychom si zadali. Nebudeme v ohledu tom organisací jedinou, která uznávajíc vážnost okamžiku k šetrnosti nabádá a nákladně sjezdy odkládá a proto stojí za uváženu, zejména povázíme-li, že i slety větších rozměrů konati nelze bez těch, kdož vlastním jsou jádrem naší organisace výchovné, bez těch, již stojí dnes ve zbrani proti nejúhlavnějšímu našemu nepříteli společnému jak nové, tak i staré vlasti naší.

True translation filed with the postmaster at Chicago, Illinois, on February 15th, 1918, as required by the Act of October 6th, 1917.

Zprávy docházející v poslední době z Čech dokazují jen, že odboj projevuje se mezi Čechy i Slováky stále mohutněji proti vládě proradné Austrije, jež stojí ve vleku Germánů. Veliký nedostatek a bída postihla naše doma měrou netušenou a také v Němečích, třeba tultalo se co nejvíce nespokojenost lidu vůči hledě roste a tu jsou zejména ženy, jež protestují proti dalšímu vedení války, na které obětovávají musely vše, ba žádá se na nich již docela, aby "obětovaly i svou čest, to své nejdražší i v citech svých ženě nejposvátnějších jako roditelky nového plemene, když "mužstvo nejzdatnější ve vojenském jest kabátě." Taková rafinovanost německého doporučení mnohoženství jest věru největší urážkou ženy poctivé a nebylo by divu, kdyby dostalo se záhy i do Rakousko-Uherska. Jsou smutné to poměry válkou zaviněné a zaviněné těmi, kdož hrůzy její nelitostně vyvolali! Proto jakýkoli odpor našich jen vítati musíme se zadostiučiněním a vítáme tím spíše, čím usilovnější jest postup naší akce vůbec. Tak pražské noviny přinesly minule opět tři důležité provolání, jež nás jen posilovati musí k dalším obětím, další námaze. Jsou to zejména "jedno od českých umělců, druhé od českých průmyslníků, obchodníků a živnostníků a třetí od profesorů universit a techniky pražské i brněnské. Všichni vyzývají národ a politické vůdce, aby ani o krok neustupovali od požadavků památného prohlášení z 30. května. Dr. Kramář v "Nár. Listech" prohlásil nedávno, že myšlenka na mír s Němeči byla válkou na vždy pohřbena, a národ nesmí skloniti prapor, na který vepsal heslo spravedlnosti a svobody. Musíme býti připraveni na všecko, i na vítězství velké myšlenky a svobodného života národního, i udalosti ještě závažnější. Dnes více než kdy jindy jest nutna jednotná organisace všech národních sil." Mimo to hladové bouře jsou na denním pořádku, stávkou v

muničních a jiných závodech rovněž tak a to nejen v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, ale i na Slovensku a v průmyslových závodech na Jihu, zejména v Terstu a jinde. Vojenská hrůzovláda panuje "železem a olovem" v Istrii, Korutanech, v Dalmacii, Bosně a Heregovině, kdežto na Černé Hoře a v území vojsky rakouskými obsazeném v oblastech staré Srbieje řadí soldateska přímo příšerně, co zatím četnictvo počíná si hůře bývalých bašibozuků. A pak se řekne, že taková vláda takové říše měla by se udržet a panovník, jenž koupe se v krvi vlastního lidu, že měl by zůstat na trůně zklíženém po mírových návrzích, jakž brzy zde a zase onde se vyskytují . . .

True translation filed with the postmaster at Chicago, Illinois, on February 15th, 1918, as required by the Act of October 6th, 1917.

Jest pozoruhodné, s jakým nadšením pracuje nyní slovenská Amerika, zejména Sokolstvo slovenské, s jakým úsilím postupuje se u věci naší společné, na kolik přináší obětí na statečích i krvi osvobození starých vlastí. Tak činí se bratři naši i sestry v New Yorku, Pennsylvanii, Ohio, Wisconsinu a jinde dále na Západě a ovšem i v Chicagu, kde pořádaný právě bazar slovenský setkal se s úspěchem přímo báječným. Nás tento pokrok bratří slovenských jen těší tím více, že i zde opět bylo Sokolstvo v prvé řadě. Slováci totiž mají v chicagském obvodu neodvislou Obec Sokolskou, ku které náleží nejstarší jednoty slovenské a Obec tato v práci národní se snaží, aby přiblížila se co nejvíce činnosti veliké Těloevičné Slovenské Jednoty Sokol, jejíž úřednímu orgánu "Slovenský Sokol" v New Yorku bez odporu náleží čest, že prvou a mocnou vedl ránu v národním hnutí proti tyranům svým v Maďarii, i ukázal bratřím a sestrám všem cestu, jakž nutno postupovati s druhými Slovanů a námi Čechy zvláště za jediným a mohutným cílem osvobození národa československého . . . A také orgán nové Obce Slovenského Sokola, jakž vychází v Chicagu, snaží se učiniti za dost povinností národním, třeba nám zdálo se ze zkušeností let minulých, že věru nebylo a není třeba tříštění sil, kde jedna a stejná meta všech nás leží před námi, meta sokolská . . .

True translation filed with the postmaster at Chicago, Illinois, on February 15th, 1918, as required by the Act of October 6th, 1917.

V přítomné kampani jak šetřiti a jak poučovati v tom ohledu mládež naši na školách i v našich jednotách, vydány byly oběžníky, jež rozhodně i naše čtenáře budou zajímati. Máme tu na zřeteli oběžník školní z Philadelphie zejména a sice "Jak ušetříme peněz a můžeme získati na zdraví." O zdraví pojednává oběžník v pořadí tom číslo čtyry i přináší následující rady: "a.—Jak ušetříme peněz a můžeme získati na zdraví. b.—Jak můžeme šetřiti a můžeme získati na zdraví. A.—Chodtež nakupovati pěšky místo jízdy, pokud lze. Mnozí lidé nepočítají pěťáky zbytečně na jízdné na karách vydané. Většina obchodů, kde nakupujete nalezá se v obvodu jedné míle a někdy sotva půl míle na vzdálenost od vašeho bytu. Můžete docela pohodlně ujíti jednu míli za dvacet minut. Abychom si zachovali zdraví, měl by každý z nás nejméně čtyry míle denně

pěšky urazití. Abychom ušetřili peněz a získali na zdraví, měli bychom do práce na vzdálenost míle a půl choditi pěšky. Na vzdálenost tu netřeba telefonovati a jezdit. Noste si balíčky obyčejných rozměrů sami, místo dodávky. Taková dodávka stojí peníze. Vydání s tím spojené se vám počítá, třeba nebylo zrovna na účtu napsáno. Takové nosení balíčků má zdárný vliv physický na chůzi naší. Výsledky hmotné mimo to, ušetří se na penězích a vydání, kdežto na zdraví se získá. A toto zvýšení na zdraví obmezí vaše vydání v nemoci. B.—Nepoužívejte mnoho mastnoty v přípravě jídel svých a pokrmů. Práce a způsob žití většiny lidu nevyžadují nikterak toho množství mastnoty v našich pokrmech. Zastavte přílišné používání mastnot i používejte másla co nejméně. Spůsobem tím ušetří se na penězích a získá se na zdraví. Vylučte naprosto používání sladkých nápojů jako sodovky; jezte rovněž co nejméně cukrovinek. Pakli již cukru jest třeba, lépe používatí jej, nežli cukrovinek. Jest levnější. Také tímto způsobem ušetří se peněz a zdraví se zlepší. Mnozí z nás jedí mnoho masa. Většina látek výživných, jakž maso je obsahuje získati se dá jinou levnější cestou. Proto nejzte masa více, jak jednou denně. Opět se jen ušetří hmotně a zdraví prospěje. Požíváme-li lepší a vydatnější potravu i pohybuje-li se nejméně hodinu denně na zdravém vzduchu, prospějeme si co nejvíce, ano, ušetříme tolik, že můžeme si koupiti válečné bondy, certifikáty a úsporné známky i prospějeme sobě i celku.

True translation filed with the postmaster at Chicago, Illinois, on February 15th, 1918, as required by the Act of October 6th, 1917.

Není jen sestavití armádu, nestačí zverbovatí mužstvo a jednoduše poslati je někam do tábora organizačního a pak již více se o ty hochy statečně nestarati. Naopak starostí těch jest více, nežli třeba mnohý rád si přizná. V první řadě nutno pečovatí o různé ty menší potřeby našich vojáků, o jejich zabezpečení před změnami povětrnosti, zimou a p., o jejich posilu mysle, povzbuzení, četbou, dopisováním atd. a co nejhlavnějšího postarati se svědomitě o jejich celkový stav zdravotní, jakož i každého jedince. Mimo to může se velmi prospěti a to nejen našim v československé armádě, ale i v armádě Strýčka Sama, když do jednotlivých táborů vojenských posílati budeme všechny možné pomůcky, brožury, tiskopisy, knížky a oběžníky, noviny atd., jež máme po ruce i v jazyku anglickém, tak aby naši vojáci mohli šířiti známost o svém národě mezi důstojníky a těmi, již ještě dnes nemohou pochopiti, co ti "cikáni", ti "bohanks" vlastně jsou, že je to již samý poddůstojník, vycvičený atlet, Sokol a podobné. Jest důležité zejména nyní, kdy ti, již mají pouze první listy občanské brzy zde a zase jinde naráží na předsudek, ba i ve Francii na neznalost lidíček, již myslí si snad a houževnatě na klamu tom lpí, že "Bohemian girl" značí holku českou. Však rozumíte nám i třeba takovéto nesmysle rozptylovati, o své drahé pečovatí i starati se způsobem všemožným. A není starost ta nepatrnou, jakž již řečeno, neboť tisíce a tisíce bratří našich, Sokolů, Čechů

i Slováků bojuje v armádě na Rusi, mnoho jich jest u cizinecké legie ve Francii, pak našich s generálem Pershingem a konečně na macedonské frontě u Bitolje a Soluně. Zejména tu nemají ani teplého spodního prádla ti naši junáci, jakž sami píšou, ani obuvi, ani mnoho pokrmů. A všichni ti jsou z krve naší, mnoho z řad zajatců ubohých, jiní ranění a zmrzačení. Zdaliž tu není krásné a vhodné příležitosti pro ženy naše, děvy naše, aby pomáhaly, kde jen lze, sbíraly, šily, pletly a upravovaly co třeba i posílaly na místo všem těm našim bez rozdílu. Tam kde mohli jsme, upozornili jsme za v čas Americký Červený Kříž na to, že by se mělo pomoci a zejména doporučili jsme naše hochy, o nichž víme, že tak mnoho strádají, tak mnoho potřebují i po stránce zdravotní.

True translation filed with the postmaster at Chicago, Illinois, on February 15th, 1918, as required by the Act of October 6th, 1917.

Hned, jakmile jsme obdrželi dopisy našich dobrovolců, bratří českých, důstojníků srbských z fronty macedonské i žádosti jejich podepsané přítelem našim Kap. E. Konrádem, jenž své doby upozornil nás též na strádající zmrzačené legionáře naše ve Francii, učinili jsme potřebné kroky, aby dostalo se jim pomoci — rychlé pomoci a vydatné! Dopsali jsme totiž na pomocný odbor Amerického Červeného Kříže do Washingtonu, D. C., který v dopise, ze dne 29. ledna nám oznámil, že pro ubohé Srby a ovšem i naše dobrovolce učiní se, seč lze. Potřebujít' nejen prádlo spodní, boty a pokrmy, jež vydržely by dopravu, ale i jiné drobnosti, jako mýdlo atd. Na sta jejich posláno bylo minule do Francie na léčení, neboť trpí střídavou hořečkou jedině z toho důvodu, že nemají čistého a těžšího prádla, kdežto mnoho jich zemřelo zápalom plíc a jinými nemocmi, jimž včasnou pomocí dá se předejítí. Řekneme-li, že většina těchto našich hochů jest z řad bývalých zajatců srbských, věci naší naprosto oddaných, řekli jsme zajisté dosti, aby "česká Amerika" poznala celý dosah povinností svých.

True translation filed with the postmaster at Chicago, Illinois, on February 15th, 1918, as required by the Act of October 6th, 1917.

Vysvětlili jsme naše stanovisko vůči prohlášení Sir Lloyda Georgea a našeho presidenta Wilsona v čísle minulém v článku "Veliké jest naše sklamaní" i těšilo nás, že mělo v následek, že projevem našim i jiných listů českých obíral se veliký sborník "Literary Digest", jenž tomu našemu Sokolství věnoval zvláště pochvalnou zmínku. V St. Louisu, Mo. přičiněním našich bratří přeložen byl článek tamnímu komisaři přistěhovalecké kanceláře obč. J. R. Dunnovi, příteli to Čechů a Slovanů vůbec, jenž zaveze do Washingtonu, aby tajemníka Lansinga upozornil na národ náš československý a spravedlivé jeho požadavky po samostatnosti staré vlasti. Také jeho prohlášení presidenta našeho o zachování Austrie překvapilo i slíbil se přičinítí, aby názory presidenta se, pokud naší věci se týče, lépe ustálily a to vlivem jeho na tajemníka státu. A co takto se musíme činiti všude a o práva svá hlásiti, libují si mnohé listy anglické, že Češi na sta mají dobrovolců

v armádě, že ženy české pracují pro Americký Červený Kříž a ti co doma zůstali, pomáhají finančně i jinak Strýčkovi Samovi Liberty bonds kupujícíe i úsporné známky a p. Tak zejména píšou listy v Omaze, Cedar Rapids i Clevelandě a na nás jest, abychom všude kde jen poněkud lze na národnost naši upozorňovali, psali a cizí listy informovali o hnutí našem, tužbách našich i bratří Slováků. Takovouto informační práci soustavnou prováděli jsme v šiku našem sokolském před lety, proč nemohlo by býti i dnes?! Bylo v dobách Národního Výboru a tehdy, kdy měli jsme znamenitě redigovaný "Bohemian Voice". Že přehlíží se na jistých místech? Co na tom. Do práce tedy brky sokolské!

Slavné bylo věru uvítání srbských junáků a srbského poselstva v našem Chicagu, jako slavné byly všechny ty práce pozoruhodné, jakž projeveny jsou zástupcům malého, ale nejstatečnějšího národa slovanského na Balkáně v New Yorku, St. Louisu, Clevelandě a jinde, kde naši jsou a ovšem hlavně všude tam, kde jsou činovníci pilní i u věci naší společné na osvobození malých národů evropských a utvoření ujediné Jihoslavie, po ztroskotání se Rakousko-Uherska, to jest připojením se Chorvátů, Slovinců a Srbů rakouských k bratřím svým staré Srbijské i Černé Hory. U nás v Chicagu byly okamžiky povznášející ve velikém Auditoriu ve městě a Američanům dána skvostná příležitost poznati nejen junáky srbské, ale přesvědčiti se i o naprosté loyálnosti všech slávských větví tu zastoupených. Denní tisk náš i všecken tisk anglický přinesl podrobné zvěsti o uvítání Srbů a jich pohostění městem Chicagem, jakož i Security Lígou. Pověděl nám o velkém okamžiku, kdy mluvil generál Rašič, políbil americký prapor nejprvé a pak zastavu srbskou, již konečně na srdce přitiskl, pověděl nám i o těch mnoha stech srbských dobrovolníků, již znovu jdou v boj na frontu soluňskou, majíce u středu svém deset členů rodiny Vajagičovy z Gary, ano popsal i podrobně co za různé slovanské větve řečeno bylo, a Čechy zejména br. V. Geringerem o tužbách a snahách všech, jakož i vylíčil všechny ty dojmy mohutné, kdy mluvil, znamenitě situaci vystihnuv, řečník toho dne nejlepší obě. Baneroft, jakož i guvernér státu našeho obě. Lowden, srbský ministr Vesnić a jiní. Lid jásal od řeči k řeči, nadšení se stupňovalo a scény dojemné opakovaly opět u večer na banketu. Byli jsme tu i onde a mezi tím co se řečnilo, my v "rudém sále" hotelu na La Salle, protože nával ku stolům v síni hodovní byl ohromným, pocalovali se a pohovořili si i kuli plány další s těmi hochy a důstojníky srbskými, které poznali jsme ve Skoplji. Byl kapitán Jovičić a poručík Scolba zejména, k nimž víze nás trochu více, nežli slovní přátelství. Byli z našich raněnků v naši "bolnici". Prodlělali ohromný ten ústup srbského vojska Albanií, všechnu tu bídu cesty trnité, hlad a mnohá nebezpečí. Dostali se konečně na Korfu, pak šli k cizinecké legii do Francie, odtud na Rus a po boji v Dobrudži i pádu vlády Kerenského, kdy stali

se svědky hrozných zběsilostí a strašných udalostí v Petrohradě, vrátili se do Marsailles, do Francie a odtud posláni jsou sem k nám "se srbskou misijí". Jaké bylo naše překvapení, když sešli jsme se s těmito hochy, již několikráte raněnými, jichž prsa zdobí celá řada vyznamenání za chrabrost a činy. Vyprávěli nám o našich dobrovolcích, co jich na soluňské frontě, o našich známých a přátelích srbských i černohorských. Jedno však zdůrazňujeme. Ten bratr milý Scolba vyprávěl nám o reorganizaci srbské armády na Korfu a o prohlášení prozatímné vlády, jež se tam ze zástupců Chorvátska, Slovenie a Srbijské utvořila, to jest vlády ujediné Jihoslavie, nám naprosto sympatické. Tato prozatímná vláda vydala proklamaci k národům světa, vypsala potřebné půjčky peněžní a co hlavního má dnes svou vlastní armádu a na základě tom žádati bude za práva svá "u zeleného stolu", kamž vyšle zástupce své."

Téměř od samého počátku "Sokola Amerického" shledáváte se s pérem sokolským br. Jos. Čermáka, dosavadního pořadatele technické části za doby naší. Roku 1884 číslem lednovým, jakoby v Sokolstvu americkém nadešlo nové a zdravější období vlivem jeho, a pak již tu celou řadu let čtete práce zde povzbuzující k činnosti zvýšené, tam odborné a konečně výchovné, zejména pokud se týče tělocviku ženského a mládeže naší oběho pohlaví. Napsal nám několik kněh ceny trvalé a rázu naprosto původního, pomůcek ve vlasti i v jiných kruzích uznaných, vedle té celé řady článků a někdy i včasného varování, buduje vždy na základě nejnovějších poznatků hygienických i fysiologických, čímž právě práce jeho zvláště na ceně získávaly. Číslem minulým z důvodů na jiném místě objasněných br. Čermák vzdal se technického vedení a br. J. Košar na místo jeho nastoupil. Následující projev pak nejlepším jest oceněním činnosti br. Čermáka u listu našeho a protože pochází od síly odborné i nejlepším zadostiučiněním vzhledem na některé úkazy doby poslední. "Bratře doktore! S politováním čtu, že bratr Čermák se vzdal pořadatelství technické části v Sokole Americkém. Znaje jeho hluboké vědomosti a velkou lásku k Sokolstvu, k jeho učitelskému postavení a taktéž jeho neunavující ochotu pomáhati, mohu jako odborník nejlépe posuzovati ztrátu, kterou Sokol Americký a veškeré evičitelstvo jeho odstoupením utrpělo. Ty čtyry stránky technické části, byla téměř vždy jeho původní práce, přispůsobená našim americkým poměrům, a sestavená na čistě psychologických, jakož i fysiologických pravidlech a vyvážila mnoho po stránce skutečné výchovy tělesné spíše, nežli nějaké zastaralé a nepochopené nauky. S jakou radostí jsem čekával na "Sokola", články jeho odborné a jak jsem se vždy potěšil i z technické části, pozoruje to čisté pochopení našeho tělocvičného učení a jeho neunavující snahu modernizovat naši práci. Podával nám své vlastní hluboké myšlení i pozoroval potřeby všech jednotlivých odstínů stáří a jejich náklonnosti, dáváje důraz na to, že nejen

tvorba velkých svalů jest i cílem tělocviku, nýbrž soulad veškerých nervových i svalových součástí. Jest to, k čemuž my směřujeme! Bratře doktore! Doufám, jen ve prospěch Sokolstva, že cvičitelstvo poznáním cíle usilovně práce br. Čermáka, bude pokračovati v těch šlápějích, které on stále naznačoval. S bratrským Na zdar! Tvůj Emil Hocke, učitel tělocviku na Lake View vyšší škole v Chicagu."

Naši pěvci chicagští soustředění ve sboru Bedřicha Smetany provedenou řízením obč. Št. Ersta národní naší operu "Prodanou nevěstu". Obsazení vlastní jest celkem dobré, jakž zvidáme a tu nebude bez zajímavosti, když upozorníme naše kruhy i na to, že "Prodaná nevěsta", téměř z celé své části provedena byla v Chicagu již roku 1883 a sice pěveckým sborem "Lyra", který vedl tehdy zvláště pilný sbormistr K. Otradovec st. Mařenku zpívala pí. Matušková, nyní Vavrová, Jennika R. Pitte, Vaška br. J. Lang a Kecala, jak po stránce pěvecké, tak i herecké provedl zvláště zdařile Eman LeGros, jenž vedle Mařenky slavil pravé triumfy. Úryvky ty opakovaly se několikrát za sebou, sbory, dueta, quintet a hlavně sola a také overture věnována péče nemalá, tak že celkové pak provedení přijato bylo i kruhy odbornými velice příznivě. Pak již operu celou provedli Ludvíkovec, v divadle Haymarket o světové výstavě a to řízením prof. H. Čapka a tu již scéna komediantů nescházela, ale dílo celé proniklo znamenitě. Po Chicagu později následoval Cleveland, New York atd., kdežto veliká opera ukázala Američanům dílo naše v celém svém hávu slavnostním roku 1895, jakž známo. My po prvé viděli "Barted Bride" v Anglii a pak již ve Stadttheater v Hamburku, Berlíně řízením Polliniho, roku 1882. Z Anglie triumf Smetanův nesl se do Čech a když i Němci uznali tento skvost také naši doma, jakoby poznali svou povinnost, vůči největšímu českému hudebnímu tvůrci moderní české hudby národní a opery zvláště. Smetana byl řídící Spolku pro klasičtější hudbu v Goeteborgu ve Švédsku a do Prahy se vrátil po otevření Proz. divadla i přišel s tím určitým úmyslem vytvořiti českou národní operu i stal se 1866 prvním kapelníkem, pak správcem opery až po ohluchnutí 1874 vzdal se svého místa, ale vzdor tomu pracoval dále. Pronikl zvláště svými "Branibory, Prodanou nevěstou, Daliborem," pak napsal i "Dvě vdovy, Libuši, Hubičku, Tajemství, Cyklus symfon. básní Má vlast, Z mého života, Sonaty", mnohé sbory, písně, hlavně skladby orchestrální. Dlouho byvší zneužívána hudba Smetanova, došla vítězství až Anglie ji uznala a Němec a pak hlavně na Mezinárodní hudební a divadelní výstavě ve Vídni 1892. Dnes jméno Smetanova na každém lepším pořadu operním se stkví i koncertu.

"Stín nepatrného pochybení vyhladí třeba nejlepší činy naše. Nejmenší nezdár může zavinit, že ztrácíme přízeň veřejnosti, jež tak těžko se získává."

Jiří Washington v dopisu Gen. Arnoldovi roku 1870.

ČESKOSLOVENSKÝ STÁT A RAKOUSKO.

True translation filed with the postmaster at Chicago, Illinois, on February 15th, 1918, as required by the Act of October 6th, 1917.

Palacký ve své "Idei státu rakouského" vysvětlil, proč vlastně Rakousko bylo utvořeno i řekl, že kdyby nebyli Turci dobyli Cařihradu, nebezpečí turecké tak zvýšeno, že již Srbové na zastavení islamu nestačili, sotva by bylo došlo vůbec k volbě Habsburka Ferdinanda I. za krále českého a uherského, čímž 1526 vlastně habsburské mocnářství založeno jest. A od té doby se datují konflikty stálé a mnohé. Národ náš trpěl, nebot' přišel Němec a katolík tam, kde dříve byli od husitských válek, od Poděbrada, od doby, kdy naše literatura se mohutně rozvíjela protestanty a co více lidí, již českému nacionalismu přáli a dle toho postupující byli vždy proti sesílení moci Habsburků. Ferdinand I. tvrdil, že získal trůnu dědičně, kdežto stavové přirozeně stáli na tom, že za krále docela svobodně si jej zvolili. Konečně boj mezi králi a stavy, mezi katolictvím a protestanstvím, a ovšem i mezi češtvím a němečtvím rozhodl se bitvou na Bílé Hoře. Tam čeští stavové prohráli, nikoliv ani tak širší vrstvy lidu českého. A třeba české království zůstalo samostatným, nemělo s vládou rakouskou a uherskou ničeho jiného společného, nežli panovníka, co zatím české právo státní zůstati mělo nezměněno a netknuto. Bylo tak však jen na papíře a král se stal vladařem absolutickým, cizinci, šlechta vojenská i přistěhovlá řádila v Čechách a strašné rány dostavily se na naši starou vlast, z nichž sotva že se vzpamatovala, již nový tu byl vždy útisk německý, třeba naši vždy se snažili, aby nezůstali za národy jinými. Žilo se poměrně bohatým novým životem kulturním a hospodářsky vydržovalo se téměř celé Rakousko, kdežto v práci, umění a ve vědě rozvíjela se činnost co možná největší. Spojitost s Rakousko-Uherskem zůstávala, necht' již si kdo přizná či nie, pouze a jediné ve věcech vojenských a ve věcech, kde se vypisovaly daně a všeliké ty berní přírážky říšské.

České království však zůstávalo stále svobodným, naprosto samostatným, ba i za císaře Karla VI. i za jeho pragmatické sankce, jež jednak stanovila již dědičnost v domě habsburském, jednak újeji spojila země státu českého i uherského a zemí rakouských. Ano, i tehdy zůstala samostatnost a neodvislost vlasti naší staré naprosto nedotknuta, ba dostalo se jí skutečné sankce a slavnostního potvrzení. Pak ale již přišla Marie Terezie a ta zrušila vnitřní samostatnost českých zemí, na vzdor tomu, že přisahala a slíbila chrániti i zachovávatí všechna česká práva a svobody království. Tak bylo s námi, kdežto v Uhrách, již pode jhem maďarským úpěl Slovák docela. Bedřich pruský ubral Marii Terezii Slezsko a ta považujíc slabost svou v rozháranosti stavů, vzala jim jednoduše vnitřní neodvislost zemskou a nasadila tomu rakouský kabátek s českorakouskou dvorskou kanceláří i se zrušením starodávných zřízení uherských a tak povstal nynější dualism. Opravy císaře Josefa II. v Uhrách se nedařily a český stát zůstal diplomaticky českým státem, jenže mu

vláda vnitřní samostatnost co nejvíce přistříhla a centralismus od té chvíle načil svůj vítězný postup. Na tom se nic nezměnilo, ani za Františka I. 1804, když vzdal se titulu císaře německého po vítězství Napoleona, ani nezměnilo se za Ferdinanda Dobrotivého, třeba byl se tento dal i korunovati za krále českého. Byla pouhá forma, protože Rakousko zůstalo reální unií států spojených společným právem dědičným dynastie Habsbursko-Lotrinské, což i prohlášeno jest roku 1860 diplomem říjnovým jako základ konstitučního zřízení rakouského. A tu lze jen krátce zdrůrazniti, že cokoliv bylo, jest a snad bude českým v rámci Rakouska, žet' boj Vídně spojené s Římem, proti právům českého lidu a státu, vedle všech těch snah vládních germanisačních a snah centralisačních, jež historii slavnou lidu českého vždy pomíjely. Věrnost ku starým útvarům státním, posvěcenou tisíciletou historií Čechy zapomenouti nemohou a není divu, že nyní kdy strašná zuří válka za osvobození všech národů a demokracii celého světa, hlásí se ku svému, hlásí se k právům svým a lid ústy svých poslanců, zástupců, předních pracovníků, vědátorů, spisovatelů a harcovníků volá k celému světu, že nechce déle býti s prohnitou mrtvolou, již nadává se Rakousko-Uhersko, že říše ta musí padnouti a na její troskách povstati veliká Československá republika, jako veliká ujedinehá Jihoslavie. Hříchy Františka Josefa a krev na rukou jeho lpící jsou známy, jako známy jsou snahy nynějšího Karla, jenž na trůně udržeti se chce za každou cenu i na vzdor odvislosti své od Německa.

Dnes kdy mluví se o podmínkách míru, píše a telegrafuje do všech úhlů světa, slibuje se ono a zase jiné těm kterým národům musíme si my uvědomiti, že jen po úplném rozbití Rakousko-Uherska zajištěno naše vítězství, naše volnost, naše svoboda, že jen pak náš stát trvalý, jako neodvislý organický svazek lidu českého a slovenského v určitém svém území v jedinou vůli a jedinou moc nejvyšší bude moci povstati vykonáváje svou vládní moc jakž z vůle bude celého národa a jeho zástupci čili cestou naprosté demokracie. Pak teprvé budeme míti svobodu, volnost a oprávněnost rozhodovati a jednati samostatně o věcech národa, jenž po staletí ve spárech byl Habsburků i musí s nimi sčítovati nyní na bojišti a později u "zeleného stolu mírového kongresu".

A jest možné, že až tam bychom se dostali, že by naši zástupcové i zde mohli býti a se přičiniti? Štěstí odvážnému přeje! A my odvážiti se musíme tolik, jako na příklad již činí bratři Poláci, snažíce domluviti s "bolševiky" spíše, nežli s Němčkem, třeba ten jim již "nasliboval dost a pod železnou pěstí svou jim uvolnil", jenže na útraty druhých vlád. Pravda, bratři Poláci mají také pracovníky jako Paderewski, mají i jiné vynikající muže ve Washingtonu, ve Švýcařích, Francii, Anglii a jinde, jejich tiskové kanceláře nad jiné jsou silnější a ústředny bohatěji nadané, ale to by nás nikterak nemělo odstrašiti od mohutnějšího náporu, zejména nyní, když již vlastní máme česko-slovenskou armá-

du, své vlastní půjčky státní na Rusi, své zástupce ve všech dobrovolnických družinách na všech frontách a své ústředí v Londýně a Paříži.

Bratři naši Jihoslované mohli by nám býti vzorem usilovnějšího postupu. Po konferenci zástupců jejich z Chorvátska, Slovinců, Černohorců, Srbů z Bosny a Hercegoviny i pohraničí a podél Dunaje a zástupců i vedoucích sil staré Srbijské, jakž odbyla se nedávno na Korfu, za předsednictví velikého Srba Pašiče, vydalo se prohlášení, že utvořila se prozatímná vláda ujedinehé Jihoslavie a tato vláda velikého neodvislého státu slovenského, třeba neměla vlastního území, nežli as 80 mil čtverečních u Bitoly, jest v proudu a jako celek pracuje s výsledky poměrně většími i nás snad a to z toho důvodu, že zástupci její nejen u všech spojenců, ale místo u "zeleného stolu zajištěné mají". Srbsko jest stranou v boji od samého počátku války, jakž známo. Bratři srbští jsou nám sympatičtí i učiní za ty "bratry z Česka" co nejvíce, o tom nemůže být pochyby. Naši doma již promluvili, jakýkoli radikálnější krok mimo vlastní staré, řez sebesilnější již uškoditi nikomu doma nemůže a když neobáváme se dnes říci té vládě Habsburků na kolik jsme již učinili v zahraničí, v české a slovenské Americe, na kolik ještě připravujeme a co hodláme učiniti i v akci za česko-slovenskou armádu, proč bychom nemohli se ještě podívati do jednotlivých těch článků mezinárodního práva i přesvědčiti se, jak bylo by možné, aby po příkladu Jihoslovanů dali jsme celému světu vědět, že i naše republika československá jest prohlášena, že lid s ní doma souhlasí a my, že za obětí na krvi i statečích provedeme. Dnes nebylo by již pouhou formou a v předsíních mírového kongresu jistě by platilo, ne-li dále. Pád Rakouska musí být úplný a kdyby nemělo na jeho rozčlankování dojiti, pak nový rozplamenil by se boj, snad strašnější a ještě krvavější, nežli jatky lidské nynější, boj na Balkáně a na Severu československém i všude jinde, kde pouhým slibům diplomatickým se již dnes nevěří, protože všude se vytušilo, že z války této lidstvo vyjiti musí lidštější a opravdu volné vesměs, že na- dejdou doby, kdy rozdíl stavovských nebude a uspořádání lidské společnosti bude v těch rukou mozolných, dělnictva veškerého...

Z denníku Washingtonova, 14. dubna 1789: "As o desáté hodině rozloučil jsem se s Mount Vernon, s životem soukromým a družností domova; a s myslí stíněnou a za pocitů bolestných, jakž sotva slovy lze vyjádřiti, vydal jsem se na cestu do New Yorku, s tím nejlepším přesvědčením sloužiti vlasti své, jakž byla mně povolala, však s malou nadějí dostojím-li úkolům svým..."

"Sešli jsme se v dnešní večer, nikoliv v žalu, ale s radostí v srdci. Výklizení Petersburgu a Richmondu a vzdání se hlavní armády odbojné, poskytuje naději spravedlivého a brzkého míru a tu výrazům radosti nelze překážeti... Však ani těch, již k radosti naši silně dali přičinny, nelze přehlížeti. Čest jejich nelze děliti..."

11. dubna 1865.

Z poslední řeči Lincolnovy.

ZRÁDCE V DOMĚ.

Povídka zpoła pověděná.—Napsal Henry Van Dyke.

(Náš překlad za laskavého dovolení vydavatelstva týdeníku "Collier's" i spisovatele.)

Host, který byl došel z krajin tam za vodou, žil v domě tomto po celou řadu let, požívaje veškeré svobody, tak že vyrostl jako člen rodiny. Přátelsky se s ním zacházelo i dařilo se mu velmi dobře. Ano, zdálo se mnohým, že měl nejlepší světničku ze všech, neboť, ačkoliv tato nalezala se v přízemí, byla prostrannou a dobře vyhřátou, ba měla i postranní dvéře, kudy mohl vycházeti volně za dne i v noci.

Pravda, že vydělával si živobytí své na místě tom, jsa pilným i užitečným, ba velmi zručným v práci kolem domu; a děti měly jej rády, neboť jim zpíval veselé písničky a vyprávěl hezounké pohádky. A právě proto velice byl jen překvapen i rmoutilo jej, když pán domu a mistr jeho jednoho večera, sedíce trochu později do noci u ohně, u krbu, prál: "Podezřívám tě!"

"A z čeho?" tázal se host.

"Že dbáš více o dům, z kterého jsi přišel, nežli o ten, v němž žiješ nyní."

"Ale znáš přece, že tam jsem byl kdys domovem," odpověděl host. "Či chtěl bys, abych toho zapoměl? Dojista, že mi neupřeš volnost myšlenek, vzpomínek mých a pocitů blažených. Či chtěl by jsi snad, abych méně byl muže?"

"Nikoliv", odpověděl mistr, "ale musím žádati tě nyní, abys volil mezi svým starým domovem a domovem novým. Domov tvůj, v němž jsi druhdy žil, stal se nám nyní nepřátelským—jest hnízdo to loupežníků a po krvi dychtících lidí. Tuhle na cestě zabili dítě naše. Dnes pak v noci hotoví se k přepadu v plné síle. Řekni mi tudíž slovem prostým, kde že a jak si stojíš?"

Host sklopiv zrak, upřel jej dolů na doutnající a řeřavé uhlíky v popeli ohniště. Vyklepal si dýmku o jednu z železných mřížek před ohništěm krbu. Dvě bohaté slzy stekly mu po

tvářích; byltě velice vznětlivým. "Jsem s tebou", prohodil.

"Dobrá," řekl mistr. "A nyní tedy zabezpečíme dům svůj!"

Šli a zavřeli okenice na závory i zatarasili přední dvéře. Na to rozsvítili svíčky, jakž brali s sebou do ložnice, i přáli si dobré noci na vzajem.

V té chvíli však co host procházel tmavou chodbou mistr náš a domu pán se obrátil a po tichu, po špičkách jej následoval, jsa na stráži.

Venku totiž ve tmě, zdálo se, že slyšeti je šustot, jakoby přeshlapujících nohou a zvuk šeptajících hlasů.

Když host došel postranních dveří sáhl na kliku, zdáli volně se pohybuje. Závoru odstrčil nikoliv ku předu do skoby, alébrž na zpět, tak aby nikterak neprekážela. U okna vedle dveří postavil svíčku svou. A tak dům dokořán byl pro ty, již později by došli.

Pak povzděchl si host poněkud. "Jsou staří to moji přátelé", šeptal si, "moji staří drazí přátelé! Nemohu

jich nechat venku na zimě. Nejsem zodpovědným za to co učiní. Pouze musím svou starou oddanost projevit." Znovu si povzděchl i obrátil se k lůžku svému.

V té chvíli však co se obrátil již byl tu mistr a domu pán, jenž uchopiv jej za hrdlo zvolal:

"Zrádče!" A hlas ten se chvěl. "Ty tedy zradil bys i nevinné?! Již v této chvíli na duši tvoji lpi krev spících dítek mých!"

A mohutné ruce jeho silnými prsty zařily se do hrdla falešného hosta. Zardousil jej. Bylo po něm.

Pak na závoru zamkl postranní dvéře, zatarasil okno i zavolal sluhu své a připravil se k obraně svého domova.

Veliký byl boj té noci. A k ránu, když lupiči odrazení jsou, falešný host byl pochován venku za zahradou v hrobě neoznačeném . . .

"I WILL ASK YOU TO CHOOSE
BETWEEN YOUR OLD HOME
AND YOUR NEW HOME NOW."

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICĚ.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois

Pořadatel: Editor:
Dr. J. RUDIŠ. JIČINSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Spoluredaktor:

JAROSLAV KOŠAŘ, 1928 So. 63rd Court, Berwyn, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce plnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesdělivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému jednání náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

NAUKA O ŘEČNICTVÍ.

(Pokračování.)

Nestačí však prameny dovedně shledávat, je třeba jich i dovedně užívat. Tu třeba dávat přednost pracím původním a základním před komplikacemi, jež původní myšlenky rozřezávají a tím i zeslabují. Není tu vypisovati trhaně, bez ladu a skladu, ale knihu důkladně pročísti, promyslet, vlastní svou duší poříditi si obsah její, a pak teprve směřovat citáty vypisovati na papírky a rozřazovati, pokud mi jich k ilustraci mé řeči bude třeba. Ovládnou-li prameny, vtělím-li je v své poznání, naplním-li jimi svou mysl, pak vrátím se k svému původnímu nártu vědomostí předechozích a osobitě jej doplňuji nánosem poznatků vystudovaných a nových. I toto osobitě doplnění, z cizí hlavy přejaté, ale vybrané, přezkoušené, věčně i časově roztříděné, mnou nově promyšlené a konečně přijaté je vlastně moje přesvědčení a nejoprávněnější základ budoucí řeči.

S touto přípravou lze započítati osnovu a sestavu řeči. Řeč obsahuje úvod, stat' a závěr. Doporučuje se vždy sestavovati nejdříve stat', — jet' jádro řeči, úvod jen její premissa, závěr pak její vyvřeholení. Stat' jako základ řeči řeší thema. Je jí pečlivě osnovati, s železnou logikou kloubiti, vtělit v ní všechny myšlenkové možnosti thematicu a uvésti ji v souvislost s náladou posluchačů. Tato konečná podmínka je nutná, — proto na př. Vrehlického řeč nad mrtvolou Čechovou v Pantheonu rozbila učin., že k posluchačstvu pohřebně naladěnému obračela se s výčtem děl, s jich rozborem a kritikou, — věcmi to celkem známými a zcela mimo náladu naslouchajících. Proto měl úspěch Masaryk na Kozím Hrádku v řeči o Husovi, že za scenerie podvečerní užil jihočeských dojmů posluchačů a z nich vycházel jako ze

základní nálady v své krátké, ale filosoficky založené řeči. Stat' probírá thema obecně a zvláště. Obecná část představí a vyloží základní myšlenku. Nastíní její vývoj, její řešení, doloží ji praktickými doklady, statistickým materiálem a konečně určí její význam pro jednotlivce, pro spolek, obec, pro národ i lidstvo. Stat', obírající se thematem "Založme Sokola v městě X.!", byla by asi osnována těmito články a hesly: co je Sokol; co stvořilo myšlenku sokolskou; sokolská theorie, sokolská praxe; jak došlo od pokusů a náběhů k obecné instituci; jak se měnil postupem doby pojem Sokola, jak vzrůstaly jeho úkoly: od ryze tělocvičného k národním, sociálním, politickým prvkům, až kryl se s pojmem národního vojska; jeho vzrůst, v Praze, v městech, vsích, v Čechách, na Moravě, Slezsku, zahraničních menšinách, v Americe po celém Slovanstvu; jeho český význam rozšířil se na všeslovanský; udavatel jeho počtu vůbec počtu jednot, seznam jeho manifestací, sletů, zájezdů do ciziny, úspěchů atd.; proměna české duše Sokolstvem: ukazuje, probouzí, nese lad těla i duše, násobí její sílu, roztoužuje po vzdělání, kázní, ušlechtilosti, soběstačnosti, družnosti, ostřízlivuje, učí se ovládati, chrání poklad nejdražších cností národních; zvedá mravnost, podporuje rozšafné hospodářství těla i duše, sílí vůli, učí neústupnosti, nepoddajnosti, láme překážky, přináší obecný rozvoj; národně posiluje utlačovaný národ, v menšinách je stráží a hrází proti cizímu přívalu; chrání země, zděděného jmění národního, má význam i národohospodářský, — založeno na bratrství, volnosti a rovnosti a cnosti občanských s pochopením přispívá i složitému řešení těžkých nesnází společenských.

Obecný rozbor otázky dané má vyburcovati vědomí a svědomí; před duševní zrak má postaviti úkol, který měl nebo má býti plněn; povolává nové dělníky k spolupráci za velikým cílem.

Zvláštní část statí ukazuje, kterou danou otázku lze zodpovídati i v případech zvláštních, dokazuje její platnost pro místo i osoby, před nimiž mluvím, naznačuje její možné provedení a jeho užitek. V případě, že by šlo o založení nové jednoty sokolské, na př. tato část vyslovovala by podiv, že jednoty není v místě, ač místa menší, chudší, nevědomejší, Sokola mají; poukázala by na prospěch kraje i jeho obyvatelů z výeviku těla i duše; zmínila by se o vlivu na místní společnost, na její národní, mravní sociální názory; podrobně a příkladem jiné obce nastínila by, kterak Sokola založiti, kterých prací přípravných třeba, čím a u koho začítí pracovati a p. Mířila-li obecná část více k rozumu a citu, zvláštní částí má již býti zachváčena vůle, aby myšlenku danou uskutečnila. Proto tato zvláštní část statí, jež vyložila řečnickovo postavení k dané otázce, předává otázku pak celé posluchačům, a tvoří k ní odpovědně vztah jejich. Přechází ve věcné návrhy, vyvrací možné předsudky, obrací se na osobnosti schopné ji dále vésti, navrhuje ustavení jejich stoupenců, čímž — provedeno-li tu vše — účel řeči naplněn.

Osnova statí svým základem určuje i postup dalších částí řeči, t. j. úvodu a závěru.

Úvodem se řečník obecenstvu vlastně představuje. Podniká jim na ně prudký útok, jimž se má umrtviti každý jiný zájem, umlčeti okolnosti a dojmy předechozí, zaujmouti pro řeč přítomnou a obratně napnouti zvědavost. Úvodem se řečník vlihcuje v pozornost posluchačů a vsuggeruje jim oprávněnost a nutnost své řeči. Proto útočí na jich přizeň, že navazuje na udalost nebo vztah místní, staví tak most mezi sebou a posluchači, stotožňuje svou věc s nimi, oživuje ji a činí sympatičnou. — Proto je přímo povinností, nemá-li ta obec Sokola, zejména v době nynější založiti jej, — tím znovu silná přítomná jednota stane se nositelem odvahy a síly v obci — dle znaku nebo dle pověsti soudě tradiční. Narodili se v ní neb v jejím kraji spisovatel, politik, je dobře od-

volati se na jeho dílo; uměl-li nějaký místní pracovník nedávno, je dobře navázati na tuto ztrátu a vysloviti dohad, že by jistě o dnešní schůzi seděl mezi námi a spolupomáhal k životu nadhozené a hájení myšlenky. A není-li toho všeho, tu třeba navázati na udalost národní, na starost a povinnost všečeskou, jež povolává i "pokročilé, uvědomělé, národně obětavé občanstvo zdejší" k spolupráci. A když získán zájem, tu je nutno vši silou zmocniti se pozornosti, rozbouřiti posluchače za svou myšlenkou, vyrvatí jim zrovna duše z těla a seskupiti je kolem své tribuny, aby se bouřily a vzrušovaly a poklesaly vzrušením a poklesem myšlení řečníkova — aby visely na jeho rtech, hořely jeho ohněm, proměnily se v strunný nástroj, jenž se bude chvítí jen a jen dotykem právě přednášené řeči.

Úvod nemá začínati myšlenkou důležitou, zanikajíť první slova v šumu. Po méně důležitém má následovati důležitější a důležitější, úměrně se vzestupem pozornosti. Úvod je jaksi myšlenkový předvoj stati, stručná její opověď a nápověď, proto v něm nejstručněji možno naznačiti osnovu stati a pak logickým a nenápadným přechodem k ní také přejíti.

Závěr se podobá úvodu. Rozváděl-li úvod základní myšlenku a tak se poznenáhlu přesunoval v stat', závěr opouští podrobnosti, to, co bylo řečeno, shrnuje v obecný přehled a ještě prudším útokem, než jaký podnikal úvod, získává pro svůj předmět posluchače. Vzrušeně je zavazuje, že uskuteční, k čemu obsah řeči podněcoval. Nedovede jich propustiti domů bez závazného slibu, že vtělí slyšené slovo v čin. Ctí osobní, místní, národní, kulturní, lidskou zapřísněnou k boji za vlast svou, propouští je domů, aby mysleli jen na to, co mají uskutečniti věci naší pomahající.

Úvod, stat' i závěr mají se proto vtláčiti nějak v mysl posluchačovu; mají obsáhnouti něco znepokojivě nového, něco oslepujícího, co dráždí, co pučí k činu, nějaké prudké ozáření obzoru, moenou vzpruhu, silný vzmach. Tu nejúčinnější je nějaký nový silný postřeh národní, společenský, dějinný, všelidský. Bismarek v Jeně 1844 tíhu válečného pokolení německého Napoleonem odňal změněným názorem dějinným: bylo to štěstí, pokořením kovář takový roztloukl na své kovadlině zpuchřelé železo německého národa, aby je zbil v kujnou ocel proti všem. Kramář na Žofíně získával r. 1907 poukazem na severskou lavinu a přirovnáním Čechů k baště sebastopolské. Úpadek českého národa v 18. stol. často pojat jako regenerace a renaissance nových sil, tak že v 19. stol. ožil tu národ mladistvím svěží.

Takovéto náhle vyšvihlé linie myšlenkové podmaňují si navždy paměť, mají eos kouzelného, jako fragment vzrušivé písně, již nelze zapomenouti. Roztřásají ducha i srdce, že neumdlí, neochabne, odhodlává se k činu. Leteňská pláň, oběti menšinových jednot, úžas ciziny nad sokolskou kázní, prací jeho na všech frontách, našich dobrovolců, — to jsou světelné vlny, jež upoutají také navždy a živí podnět meza-stavitelně.

Součástíkou osnovy celé řeči má býti i příprava na debatu a její rozvrh i postup. Debata je do jisté míry kritika řeči, stínování jejich kontur, zpověď z porozumění a zájmu posluchačů. Proto řeč nesmí vyčerpati všechny možnosti, nesmí se cele vydati. Příprava na debatu jest její záloha, je zbytek prostředků, jimiž nutno sesílití získané posluchače a odzbrojiti odpůrce. Při zakládání jednoty dnes vždy může něco namítati klerikál i sociální demokrat. Tu je nutno namítnouti, kterak je Sokol pokrokový a vylučuje naprosto klerikalismus jako něco nečeského a cizorodého, jak je lidový a politický nezaujatý a proto všenárodní, — strážce národní etí a síly, strážce národního i lidského pokroku a čistého demokratismu. V debatě mnoho přispěje právě onen přenosný řečníkův archiv, pečlivě připravený proti všem námítkám.

(Dokončení.)

DOPISY.

VE VOJŠTĚ.

Bratři! Co pročítáte tento dopis, bije hodina, kdy Česká Amerika má rozhodovat o budoucnosti českého národa, kdy každý jedinec bude psát svou vůli a mužností jeho dějiny pro celé století.

Na základě, který položili Dobrovský, Palacký, Havlíček, Tyrš a jiní naši národní velikáni i drobní pracovníci, básníci, učitelé, již se po celý devatenáctý věk úporně snažili, aby náš národ byl v rozhodný okamžik svým a kterýžto základ jsme my zeelili svojí krví prolévanou pod Karpaty, na Balkáně i zde ve Francii, stavi se **naše vojsko**, jehož moc a síla spočívá v prvé řadě na české Americe.

Československé vojsko jest konečný úkol sokolské myšlenky, ideál, který jsme úzkostlivě střežili v hloubi našich nitier před zuřivými zraky střežících nás orlů Rakouska a Germánie, abychom již v kolébee nebyli zardouseni jejich hrubou silou.

Když se germánské moře rozběsnilo, Francie a Spojenci zadrželi jeho vzteklé vlny, kteréž je měly společně s námi pohltiti. Náš národ svým passivním bojem a dobrovolníci ve spojeneckých armádách svými prsoma a pažema udrželi naše ideály nad kolotajícími víry i na národním našem vojsku jest, by dokonalo dílo osvobodovací, by po boku heroické armády Francie a generosní armády Spojených Států, znemožnilo německému militarismu nový útok na svobodu mírných národů.

U vědomí vážnosti okamžiku voláme k Vám jménem českého dobrovolnictva, památka našich padlých na všech bojištích přerodující se Evropy! Cheete by jejich veliké oběti propadly válečnému molochu a zapomnění, titanská víra byla zklamána, rekovská vůle nepřinesla kýžené květy svobody? — Zajistě, že nikoliv! Tudíž vše to co jste vykonali, veškery dosavadní oběti zavazují Vás, byste dílo dokonali i **VOLTE!**

Bud'to nás, své pokrevné bratry, opustíte na půli cesty, kterouž jsme Vám do světa otevřeli, abychom znovu klesli v otroctví a do klatby našich potomků, kteří nás budou soudit, nebo nás budete následovat ku vítězství a ku svobodě.

Doufáme, že nás neznadíte. Dosavadní oběti Vaše a mnozí dobrovolníci ve vojště Spojených Států, jsou nám toho zárukou.

Tož, bratři, sraz v českém vojště!

Na zdar!

Starosta:

Aug. Smutný,

t. č. v Česko-slovenském vojště, Dobrov.

Žitomír, na Rusi, 24. září 1197.

Předem srdečný pozdrav všem. Vědět Vám dávám, že jsem zdrav a v československém vojsku, jako pekař. Vzpomínám domova a jinak se mám dosti dobře. Naše vše pokračuje, neboť již máme osm pluků. Denně přichází noví dobrovolci a nadšení jest všeobecné, na vzdor těm mnohým "ruským zmatkům", jež těžko lze chápati. Nedávno jedenáct set našich hochů se sto důstojníky svými jelo do milé nám Francie a ještě na cestě se prý k nim přidalo přes 400 dobrovolců, tak že jich jelo celkem šestnáct set. V čele měli jistého vynikajícího francouzského důstojníka. Jeli všichni s takovou radostí, že jdou za naši vše společnou a mnozí z těch co ostali zpět, byli by rádi také, aby je tam co nejdříve poslali. Nešlo zatím, až snad podruhé. Pošta doehází špatně. Jinak myslím, že to dopadne pro nás dobře, jen aby se zdejší poměry vnitřní nějak upravily. Kdyby tak byli

všichni ruští lidé jako náš divisionář. Ten byl zde minule u československé střelecké husitské divise na přehlídce. Jest to bývalý plukovní velitel třetího pluku Jana Žižky, plukovník Mamontov. Naše pluky zovou se první Jana Husí, druhý Jiřího z Poděbrad, třetí Jana Žižky a čtvrtý Prokopa Velkého. Celá divise rozložena jest kolem Žitomíru. Máme svoji jízdu, dělostřelectvo, auta i létadla, čili pravý to základ české armády. O tom jak se hoši naši bili na svém úcastku fronty, když Rusové ustoupili, jak kozáci jim pomáhali a že se nikdo z našich nevzdával, to zajisté již jste se dozvěděli o tom boji 18. a 19. června u Břežan. Sám Brusilov, veliký generál Čechy si pochvaloval a o nás všude se dnes lépe soudí, pouze židi se nám vysmívají, jako všude s podvrtnými jsou živly. Srdečně vás zdraví ještě jednou Váš upřímný
J. Javorník.

Konstantinovka na Rusi, 12. října 1917.

Z usnesení organisových Čechů, nalézajících se v ruském zajetí v Konstantinovece, železný závod, Jekaterinoslavská gubernie, jsem zmocněn Vám zvdělití následující: Předem vyslovujeme Vám srdečné díky, za bezplatně nám zasílané americké časopisy a zároveň prosíme Vás, by i nadále Jste nám přízeň Vaší zachovali. Těšíme se vždy na Vaší zásilku, a přímo hltáme zprávy, pro nás zajímavé. Na četbu jest nás tu veliké množství. Zde na železném závodě nás jest asi sto Čechů, z nichž polovina stojí v organisaci. Jest zde závodů pět, a tvoříme dohromady všichni společnou organisaci. Všechny organisovaných Čechů, t. j. ze všech závodů, je přes půl druhého sta. Platíme ze svého výdělku dobrovolnou i národní daň, podporujeme tím naše dobrovolce, na frontě neb v týlu se nacházejících. Před 4 měsíci odjíždělo ze zdejších závodů 230 Čechů, dobrovolců. Dnes naši hoši nacházejí se na frontě a rozumí se, že z většiny jsou Sokoly. Jsme hrdi na naše dobrovolce! A proto bolestně byli jsme dotčeni, že při ruském ústupu od Tarnopole tolik našich dobrých hochů svoje životy tam položilo! Nevěřili jsme zprávám tím v prvním okamžiku. Však v brzku, jak z ruských, tak i z českých časopisů v Rusku vycházejících, jsme se trpkou touto pravdou dozvěděli! Byli jsme zdrceni tím, však nezoufali jsme! Dnes ví o nás celý svět! Dnes ví každý, že posud žijeme, a že hrdě pozdvihli jsme prapor, na němž krví naší a našich předků, napsána jest naše svoboda! Dnes dělá se česká revoluce na dvou stranách, a sice doma a v zahraničí. A my zde s touhou, s neobčekaností očekáváme, jak boj tento skončí. A věříme, že spravedlnost, — přece jedinou vítězí! Tím končí. Též prosím Vás jménem všech, by vzdali jste díky naše redakcím: D. Hlasatel, Svornost, Amer. Sokolu, a všem jiným. Těší nás, že často přináší články o našich dobrovolcích jak v Rusku, tak i jinde. Srdečný pozdrav nás všech na české dobrovolce v Americe, ve Francii, Kanadě, Anglii a v Itálii. A přejeme sobě, by opět v brzku mohly listy Vaše přinést nám zprávy hodně radostné. Nebude-li Vás dopis můj mrzetí, pak opět Vám něco z našeho života a zde napíši. Se srdečným pozdravem "Na zdar" celé české Americe,

Rudolf Hlinovský.

Moskva, Rus, 17. října 1917.

Přijmětež od nás srdečný pozdrav. My jsme zdraví a pomalu zvykáme na neutěšené poměry, které jsou stále rozhárané vinou zdejších radikálních soudruhů, kteří zběsile rádí a neohlížejí se, že ničí těžce dobytou svobodu i celé Rusko, v tak kritickou dobu, kdy jest mu zapotřebí obětavých a schopných lidí ku klidné práci. To jest k utvoření nového a opravdu svobodného státu. Ale takých lidí zfanatisovaných s nejasným a pro ruský lid těžko pochopitelným internacionálním měl nás osud chránit, nežli naseli rozkol do všech stran. Dělnictvo žádá nesmyslné a nemožné po-

žadavky a tím průmysl, beztak ještě málo vyvinutý tuze trpí a tím konečně samo dělnictvo i celá zem. Ceny stoupají do závratné výše, ale doufám, že se vše ještě vyrovná a Rusko bude tím, čím si ho všechny slovanské národy přály mít, totiž svobodným a záštitou všeho upřímného Slovanstva. My sami sice ještě nezoufáme, ale tolik řeknu, že jsme ještě nezačali pracovat a tím jest moje cesta úplným nezdarem, jelikož neprospějí ani Rusku, ani nemohu provést své snovy, ne než jsem se tak těšil a tak nevím zdali se zde vůbec ještě dlouho zdržím, ač rád bych vydržel do konce. Dnes jest tu zmatek nad zmatek a v Petrohradě ještě hůře. Poměry, jež dojísta jen Němčiku jsou vhod.

Prof. Masaryk měl zde přednášku, která byla navštívena jak českým obecnstvem, tak našimi hochy, dobrovolci s fronty i jejich velitelem pluku Mamoutovem, ruským to čechofilem a velice dobrým člověkem i důstojníkem. Týž jest všemi našimi hochy téměř zbožňován. Sám na přednášce této mluvil k nám česky, neboť za ten krátký čas co veli "české brigádě" i jazyk český dobře ovládá a těší se, že v čele českých vojinů vtáhne do mátičky Prahy volně a svobodně. Řeč jeho byla odměněna, jako Masarykova ovšem bouřlivým potleskem a ovace následovala za ovací. Kéž by se věštby tyto jen potvrdily, neboť věru někdy vyzní ty zvěsti všeliké dosti podivně a člověk mimoděk si připomíná, co z těch našich hochů bude, jestli jistě živly dostanou vrch i na lednovém shromáždění ústavním, jakž se prý v Petrohradě připravuje.

Zprávy přesné o tom jak Amerika se připravuje k vojenně tu ovšem nemáme i těšilo by nás, kdyby Jste nám napsali a tu tanou nám na myslí hlavně slova prof. Masaryka a téma jeho přednášky, jež mělo býti povzbuzením, aby ruští, čeští dobrovolci se v těchto těžkých pro Rusko chvílích neodvraceli od svobodných zřízení, neochabovali, ale naopak by ještě více pracovali u středu svém i přičiňovali se, aniž by zavdali podnět k mísení se do "ruských věcí." A jest skutečně třeba toho povzbuzení, neboť se člověku někdy zdá, že všechna ta naše práce, všechny ty naše snahy jsou marné! Jenže tu si musíme uvědomit, že zde není vždy vinou toho lidu, jenž sám jest dobrý, ale těch, kteří jej po staletí drželi ve tmě a nevědomosti a nyní mnoho svobody přišlo najednou, tak že se jim z toho hlava zatočila a ubozí nyní nevědí v čem ta svoboda všechna vlastně záleží. Snad to bude lepší, jenže pro nás na poměry americké zvyklé, ty "pořádky" divně vypadají. O drahotě psátí netřeba, to jistě znáte (Zde jest větší část dopisu censem začerněna a to důkladně) necht' si jakokli u nás v Americe jiný jest život, zde by se našinci sotva chtěli zemřít a žít, nu darmo mluvit . . . Tolik jest však jisto, že až se sejdem opět, že bude co vyprávět a my, že o slovanskou illusi budeme chudší. S dokonalou úctou a mnoha pozdravy všem Váš
Jos. Pecha.

U Bitolje, přes Soluň, 4. pros. 1917.

Drazí krajané! Bratři a sestry!

Tři bouřlivá léta přeletěla nad naší hlavou, tři léta krutých bojů a těžkých zkoušek. Vstupovali jsme s nadšením v prvních okamžicích války do řad bratrského srbského vojska do lítého boje proti odvčkému úhlavnímu našemu utiskovateli. Bezejmenně, pokorně a tiše kladli jsme v obět' svoje životy pro lepší a št'astnější budoucnost našeho milovaného národa; s chrabrymi syny srbské země špi jsme k vítězství a s nimi šli jsme věrně křížovou cestou od Dunaje k Jaderskému moři, sejíce za sebou steré hroby našich soudruhů. Dnes pod chladným zimním nebem v zasněžených makedonských skalách čekáme trpělivě čtvrté Vánoce ve zbrani. A přes všechno hoře, útrapy a bídu, zůstali jsme věrní odkazu svých předků, svému přesvědčení a své vroucí lásce k rodné české půdě. Ani těžké ztráty, ani hrůzy ústupu

divokou a pustou Albanii nemohli v nás uhasiti váli zvítěziti a odvahu k dalšímu zápasu.

V nejtěžších dobách obracely se oči všech našich dobrovolníků k české Americe, a pomoc vředyky přicházela. Když zhoubná nemoc řádila v Srbsku a rvala nemilosrdně lid srbský a zvláště i krajany z našeho středu, tu američtí Češi a Slovinci vaši českoamerické misije s nasazením vlastního života bránili nás před záhubou. Z vašich rukou dostalo se nám vždy štědré podpory a s vašich úst slyšeli jsme slova útěchy a povzbuzení. Vaším přispěním a vaším náparem podařilo se nám získati ve světě úspěchy, jichž bychom pouze prolitou krví sotva dosáhli. Byli jsme strom, jenž pučel, a vy naše kořeny.

Dneska, když šlechtná Amerika posílá svoje syny, aby se bili pro svobodu a práva utlačovaných národů, jsou to v první řadě naši lidé, již se staví pod hvězduatý prapor. Z Vašeho příchodu v těchto těžkých chvílích čerpáme novou naději a vzpruhu k dalšímu boji.

Dnes posíláme Vám nejnrouenější dík a vřelý vánoční pozdrav nejen jako svým dobrodincům, nýbrž i jako svým válečným soudruhům a budoucím spolubojovníkům, kteří spěchají z dalekého zámoří, aby v příštím roce české jméno znova pokryli starou slávou a společně s námi přinesli první paprsky zlaté svobody do naší ztotočené vlasti.

Jste naší nadějí a budete naší pýchou.

Zdar vašemu úsilí, zdar českým zbraním!

Jménem československých dobrovolníků v srbském vojsku:

Kap. E. Konrad, Zikmund Konečný poručík, Jiří F. Švehla p. poručík, Vít Ondrášek, p. poručík, Aug. Kalina podpor, Z. Varsavszký, Kap. Jovan Jovanović, Aug. Frant. V. Novák, František Melichar, Alois Mádle, Drag. Ristič, Jiří Jelínek, Frant. Kryštof, poručík, Ing. Karel Krdl.

U Bitolje, v poli, Srbija, 5. prosince 1917.

Illásil jsem se Vám oratíi drazí mnohokrát, ale postrádám Vaši odpovědi. Co děláte? Zapomněli Jste na junáky z Macedonie? Moje maličkost dosud živa i zdráva. Od těch dob co jsme zde, pochovali jsme mnoho našich reků a oni sladce spávají v kršité Macedoniji, nedočkajíce se více svobody naší krásné vlasti české. Za to přicházejí noví z Ameriky i Austrie, aby ukončili započaté dílo. Vítáme je a vidíme nových sil, které nám dodávají útěchu i nadšení, aby jsme prodloužili a nezoufali. Vidíš br. doktore jeden za druhým se ubíráme, ale bud' ujištěn nepopustíme — až do těch hrdel! — Byl jsem ve Francii, abych se něco **nového** naučil. Vrátil jsem se. Byl jsem 2krát zraněn a škoda, že nemáme zde Vaši krásnou Česko-americkou misiji a tím by jsme měli aspoň Tebe. Kolik krásných chvíl jsem prožil ve Vaši nemocnici ve Skoplji? Vzpomínám na Vás často, věřte, byli by Jste námi potřební. Co Jste Vy za nás dobrého učinili, za nás dobrovolníky, kteří nikdy nikoho neměli a kteří se ocitli v těžkých a vážných dobách bez vůdce. Ty Jsi byl ten, který nám dodal sil, nadšení v plnění těžkých povinností, které od nás žádala ztotočená naše vlast, ubohý národ náš! Pamatuješ se na "Štědrý Večer" 1914 roku této strašné války, ve Skoplji, když Jsi nás toliko překvapil stromečkem, dárky? Vzpomínáš těch našich hochů raněných kolem stola a Tebe v čele jako kdysi doma jsme měli našeho milého tatíčka? Vzpomínáš na ty hřimavé protesty proti podlému Rakousku tázaje se našich hochů, znají-li povinnost, kterou žádá vlast? Bratře doktore! Věř, že Tvá slova padla na plodnou půdu a ti hoši, které Vy Jste vyléčili z ran tělesných a Ty vlil sám v ně sílu morální ubíjenou rakouským militarismem, činí svoji svatou povinnost za svojí drahou vlast! Od té doby blíží se třetí vánoce. Budeme je slaviti v zákopech, čítajíce Vaše milé noviny. — V duchu doma. — Děkujem jménem Čechů na srbském frontu

české Americe, která tolik krásného činí pomáhajíc v Pomocném Výboru penězmi a věcmi. Sledujeme s zájmem velikým, každý krok našich za mořem, jejich vzájemnou práci, soulad, děkujíce za vše, co činí za nás a tím za naši ubohou vlast. My pak rádi položíme životy naše na oltář vlasti. A vy číňte se v Č. N. S.

Lví silou — napřed! Dnes dostal jsem kartu a dopis od br. Vokřála. Jak rád bych se přidružil naší české armádě o které mě píše. Děkuji, že byla vyslyšena má prosba a zasláno mnoho legionářům, zmrzačeným bratřím, sirotám atd. Přicházím ještě s jednou prosbou a to za junáky trpící se svými bratry, kterým pomohli snášeti Golgotu jednoho národa, za kterou historie světa nezná. Jsou to naši hoši asi 600, na které se zapomíná. Zde vše stojí zle. Každá sebe menší věc posílí je k snášení dalších muk a útrap a povzbudí k plnění těžkých povinností za ideály člověčenstva — za svobodu.

Strašně drahá a nemůže se koupiti. Hoši nemají z domova ničeho. Nemohou dostati peněz, ani psaní. Pomáháme jak můžeme, ale prostředky nedosahují. Mnoho je jich, kteří dali vše a žijí na milost i nemilost. Naše útočiště jest — česká Amerika! Bratře doktore! Prosim, kup nám asi 200 párů bot, kamaše. Polovici černé a polovici žluté, č. 27, 28, 29. Několik párů silnější a druhé lehčí; prádlo a k jídlu (máslo, šunku, cukr.) Co vydrží. Jako garanciju máš moji knížku a já to zaplatím. Zde nemůžeme koupiti a nemáme. Trpíme, zle strádáme. — Pozdrav na br. Vokřála. Píši jemu psaní. Všem Vám ve spolek, Sokolům i Sokolkám přeje "Veselé vánoce a št'astnější nový rok". Buďte vzpomínat oddaný

Kap. E. Konrad,
číslo pošty XVI., Soluň.

Francie, Cette, dne 8. prosince 1917.

As před 14 dny žádal jsem Českou. Nár. Radu v Paříži, aby mi zaslala nějaké adresy bratří neb sester žijících v Americe a ona mi odpověděla, že jiných adres dáti mi nemůže, jen Tvoji. Nezlob se tudíž, že obračím se na Tebe s vřelou prosbou, mohl-li bys mi zaslati něco českého ke čtení.

Jsem již od r. 1914 zajat a doposud jsem nic českého nečetl, jen kus novin, kterými bylo cosi zabaleno v balíku, který došel z Čech a ty chovám jako poklad. Nyní dostal jsem "Českoslov. Samostatnost" z Paříže, z níž mám velikou radost. — Nebude-li Ti obtíží požádat některé bratrské jednoty neb některé bratry a sestry, mají-li nějaké staré sokolské časopisy neb knížku, které by mohli postrádat a je přiložit. Přijmu vše s povděkem at' to cokoliv.

Zároveň tě prosím, zdel mi redakci "Sokola" a adresy bratřů neb sester, kteří chtěli by si se mnou dopisovati. Nevíš, jak těžko je žiti daleko od vlasti bez slyšení sladkých tonů řeči mateřské a ta cizina tak studí — studí.

Za vše předem nejúpřímnější dík a všem bratrské "Na zdar!"

Bohuš Málek.

Expediteur: Bohuš Málek, dépôt des prisonniers de guerre, Caserne Vaubau "Cette", Hérault, France.

Kdes ve Francii, 17. pros. 1917.

Dnes jsem si vzpoměl, abych nechal o sobě vědět do "Sokola Amerického", kde se nalezám. Nemohu napsat kde, ale jedna věc, která mě těší, že to je "Somewhere in France", neb to byla moje touha a také se těším, až se budu moci měřit s nepřitelem. Mám se dobře a jsem stále tak vesel jako jsem býval, neb to, co jsem kdy zažil u "Sokola Havlíček-Tyrš", kterého jsem byl členem, snad již nikdy nezažiju. Rád bych napsal něco více, ale nám je dovoleno psát jen nějaké ty hlouposti. Zdravím všechny členy Obce Sokolské a zvláště Sokol Havlíček-Tyrš, jehož členové se nejvíce účastnili našeho zápasu. Corp. Eman Stárek,

Co. M, 23d Inf., A. E. F., via N. Y.

Sydney, N. S. W., Australie, 14. pros. 1917.

Ani nevíte s jakou radostí přečetla jsem Váš milý list, jenž stal se podnětem, že hovořili jsme s manželem stále jen o Sokolech a těch našich mnohých příznivcích a přátelích tam u Vás, ba v celé české Americe. Připoměli jsme si mimoděk i těch chvil památných a velkolepých posledního sletu sokolského v té drahé zlaté Praze, jež tehdy opravdu byla slovanskou i vzpomínali jsme na všechny Vás, již byli jste tu jako zástupcové veliké instituce výchovné, jež na Letné dokázala, že jiné rozhodně předčí. Vzpomínali jsme toho obrovského tahu Sokolstva Prahou, velikého okamžiku na Staroměstském náměstí, kdy věkypamatný Orloj odbil svých dvanácte za naprostého ticha těch šiků sokolských po řeči Scheinerově, starosty, jenž, jakoby vytušil co znamená, že i ten Orloj promluvil, čili ten, jenž stal se svědkem zkázy národa českého na místech těch, kde popraveni jsou čeští páni. Pak již Srbové vpadli do toho nadšení velikého písni svou "Hej Slované" a celá Praha jásala a my byli s Vámi. A což na Letné, ten Marathon, to vše co následovalo, jakoby předzvěst doby zlé, kdy nutno bylo se připravit... Válka se v celé své hrůze rozplamnila. I my zde pocítujeme, pracujeme a přičiňujeme se. Proto s tím větší radostí uvítali jsme list Váš a vložku peněžní na pomoc těm našim...

Tož všem mým drahým Čechům: Srdečný láskyplný pozdrav! Kdybyste věděli, jak často a jak mnoho mluvíme o Vás, shledali byste, že nebudete nikdy zapomenuti dvěma vděčnými srdci, která jste zahrnuli tolika laskavostmi. Sydney je krásné a příjemné město a líbí se nám tu — však jedno město trůní v našich srdcích a žádné jiné je nebude nikdy moci odtamtud vytlačit. Slavná stará Praha bude vždy na předním místě po našich rodných městech u nás obou. Vidím tak často v duchu její milé staré věže a krásné parky a umělecké brány a ladné mosty — a ty báječné její paláce. Miluji to město, miluji je — a vždy budu milovati. A moje srdce letí ke všem jejím dítkám po celém světě. Jsou nám oběma tak drahými ti synové a dcery Čech a přejeme si vroucně, aby štěstí a blahobyt je provázely. Díky Vám srdečně za Váš příspěvek našemu spolku Červeného Kříže. Sebrali jsme na přilepšenou a obdarování našich i Vašich vojnů přes šest tisíc dollarů v pěti měsících a jsme na svůj výkon hrdí. Zasílají náš společný věrný pozdrav Vám všem, otcům, matkám, synům, dcerám a dítkám, jsem Vaše

Martha L. Brittainová,
American Consulate General-Sydney.

Chicago, Ill., 20. prosince 1917.

Česko-Amer. Sokol měl zase pěknou schůzi. Členů se sešlo slušně a vše šlo hladce. Volba činovníků na rok 1918 dopadla následovně. Za starostu Theo. Vavřínek, náměstek Josef Kundrát, tajemník Ladislav Budinský, účetník Anton Schultz, pokladník Zdeněk Růžička, náčelník Jan Kahoun, cvičitel Josef Ptáček, praporečníci Václav Němec a John Šiml. Výbor majetku Jan Urban a Frank Heidenreich, účetníci výbor Josef Král, Frant. Horský a Karel Janot. Zástupci do Patronátu Čes. Angl. Svob. Školy Josef Kundrát, Jan Urban, Zdeněk Růžička a Theo. Vavřínek. Do Stráže Osvojených Josef Kundrát. Do Svob. Školy Zdeněk Růžička a Theo. Vavřínek. Do Střední Župy Theo. Vavřínek a Dr. Anton Mueller. Za zástupce do příštího sjezdu Sokolské Obce byl zvolen Dr. Anton Mueller. Následujícím bratřím, kteří nepřetržitě přes dvacet roků u Česko-Amer. Sokola členy byli odevzdal br. Dr. Anton Mueller jménem sboru záslužné diplomy a sice Theo. Vavřínek, Václav Němec, Vojtěch Němec, Ludvík Zdenovec, Josef Smrčina, Martin Hlavatý, Frant. Kahoun, Anton Lisý, a Karel Černý. Po odevzdání diplomů br. Dr. Anton Mueller se též zmínil o jednom našem dobrém pracovníku, který kdyby se nebyl odebral někam do neznáma neočekávaně, byl by také

diplomem poctěn a sice Jan Němec. Povstáním všech Sokolu a Sokolie byla mu vzdána pocta. V této schůzi byl také jednohlasně schválen dobrovolný příspěvek k Nár. Sdružení. Pro vyčerpání pořadu činovníctva byla našimi Sokolkami připravena malá hostina a bratři hudebníci se postarali o tu nějakou muziku, načež jedna z našich dobrých Sokolek a sice Eliška Sobotová darovala péro a dala na výhru ve prospěch členů naší jednoty ve službě naší americké armády. Výhra tato přinesla \$14.00 a náš slavný odbor k tomu přidal \$5.00 z pokladny a za to bylo za \$19.00 zakoupeno tabáku atd. a rozděleno bratřím a sice nejvzdálenějšímu Václavu Vlasatému ve Francii, Rudolf Klas v Rockford, Jiří Hlávka ve Waco, Texas a Ludvík Stroner v Rockford. Naše Sokolky dosud k Sokolské Obci nepatří, ale doufám, že po řeči, kterou měl náš župní starosta Dr. Anton Mueller, si dají říci a brzo přistoupí. Na zdar! Zděnek Růžička.

Na francouzské frontě, 31. prosince 1917.

Děkuji Vám srdečně za obnos a balíček, který jste mi zaslali. Odpusťte mi, že Vám nepiši tak dlouho. Byl jsem na dovolené a přijel jsem před 4 dny. Odpustíte mi zajisté, že Vám přeji veselý nový rok trochu pozdě. Jak zajisté jste se dověděli, naše armáda jest povolena a my čekáme každou chvíli býti vyzvednuti z Legie. Uvědomím Vás o tom. Prozatím, jelikož zde mnoho mrzne a padá sníh jsem nucen můj dopis ukončiti. Přijměte ještě jednou srdečný dík od Vašeho

J. Jirouška.

Camp Merrit, New Jersey, 21. ledna.

Tvůj milý dopis jsem obdržel. Díky. Četl jsem ve "Svornosti", kterou nám p. Geringer pravidelně zasílá, že měli jste v Chicagu opravdovou zimu — "dosti" sněhu a sibiřské mrazy. — Zde u nás v New Jersey není to tak zlé. Sníh napadl o vánocích a dosud "leží". Lehké mrazíky přes noc a občas trochu prší — mokrý sníh. Větry jsou trochu ostré a časem i nepříjemné. Náš Camp Merritt leží mezi městečky Closter, Dumont a Tenafly. Krajina je hornatá — hluboké lesy kolem a vzduch je zdravý a silný. Jsme všichni zdraví a do veliké míry otuženi. Do Nového Yorku máme 14 mil elektrickou dráhou, jízdné pouhých 15 centů. Krásný pohled na náš veliký Camp je večer. Z dálky vypadá v záři nesčíslných světel jako veliké tajemné město. Všechny cesty do tábora hlídány jsou silnou stráží vojáků a "military police" patroluje a stráží široké okolí. "Barracks" jsou pohodlně zařízeny — každá setnina má k dispozici 4 squadrony. Veliká vytápěcí kamna udržují ve vnitř milé a útulné teploučko. Postele železné se "springs" a tlusté matrace máme k použití a k tomu 3 těžké přikrývky. Elektrické osvětlení zavedeno. Camp může pojmouti 28,000 mužů. Denně přijíždějí nové a nové regimenty — zdrží se týden — 10 dní a zase jedou dále — kam? — Není nám, ani jim, známo. Pohyby vojska jsou i nám tajeny. Máme zde vlastní pekárny, skladiště, strašnou spoustu uhlí a ledárnu. Veliká nemocnice je v blízkém městě Englewood, N. J.

Y. M. C. A. budovy jsou vskutku krásně a pohodlně zařízeny. Budovy Y. M. C. A. jsou zde dvě. Obrovské síně mohou pojmouti 1500 mužů, veliké jeviště na kterém koncertují vojenské kapely každý večer — často zavítá nějaký řečník, z New Yorku — buď lékař — nebo veterán aneb nějaký reprezentant novin a osloví, poradí a i obveselí naše hochy. Cenné knihovny, magaziny a denní noviny jsou v Y. M. C. A. k bezplatnému použití. Odbočky poštovního úřadu a American Express Co. tam úřaduje. Veliké psací stoly a psací potřeby všem vojákům k použití. Dvě veliká piana a gramofony se spoustou rekordů. "Knights of Columbus" postavili též obrovskou budovu na způsob Y. M.

C. A. a každou neděli slouží v ní vojenský kaplan (chaplain) katolické bohoslužby.

Služba je dosti lehká v přítomné době. Neevičíme — chodíme jen na "guard duty" a každá setnina má "detail" u Military Police. Večery jsou krásné! Scházejí se kamarádi — přátelé spřáteleni ze všech konců Unie. Hoši z Texasu, Louisiany, veliká většina z Oklahomy, někteří z Indiany, Illinois, Massachusetts a Marylandu. — Sejdeme se v užších kroužcích, hrajou se karty, kostky, zpíváme a boxujeme.

Máme též v našem squadronu Vietrolu, dar to jednoho našeho kamaráda, který má bohaté rodiče — a často, moc často při její hudbě tančíme. Vyprávíme historiky svých minulostí — každý něco prožil a prodělal. Často stočí se hovor na domovy a tu mluví se o našich milých, hovor ztichne, a často nalezneme se s hlavami sklopenými a oči upřené ven, do neznáma. O domově mluví se vždy s jakousi posvátnou úctou.

V sobotu a v neděli navštěvujeme New York a tu se vždy pobavíme v kroužku dobrých a upřímných přátel, zvláště rodina obě. Doubka a Ullmana jsou k nám chicagským velmi laskavy.

Obě. Hlava, vyrábíte oblíbených "Bingo" doutníků. vzpomněl si a zaslal celou "boxnu", čímž nám velikou radost způsobil — děkuji obě. Hlavovi, dárek byl vhodný a na nejvyšší vítaný.

Vzpomínáme našich "kamarádů" ve 23. Inft., kteří jsou již ve Francii a přejeme jí mnoho štěstí a zdaru a těšíme se na brzké s nimi shledání na frontě. S chutí a kuráží dokážeme mnoho. Jasná mysl ukonejší sebe rozechvěnější nitro. Volme klid, chladnost a jděme za cílem nám vytčeným. Vmysleme se do situace našich milých za oceánem. Ti jdou, poněvač jítí musí, ale my jsme šli dobrovolně, ze své vlastní vůle, a sami jsme si cíl svůj vytkli. Nesmíme ochabovati, nesmíme se mazlití nebo ducha ztráceti. Vezměme si vzor z armády kanadské, a ano, vezměme si vzor z "Battalionu Smrti" — žen Ruska. Vítězný návrat náš záleží na našem postupu, našich činech a naší odvaze! Srdečný pozdrav Sokolu Slávskému. Na zdar!

Jos. Vávra-Stín,
Co. D. 49th U. S. Inft., Camp Merritt, N. J.
dobrovolník první výpravy.

St. Paul, Minn., 26. ledna.

Ku předul! Myšlenka za myšlenkou probíhá, a tak zadumán, vzpomínám na prošlá léta. Srovnáváje spisy a díla mnohá vykonané práce činovníků v řadách našich, obdivují se práci té. Co tu vykonáno pro náš celek zde, i za mořem, pro ubohý národ náš; co vykonáno býti ještě musí, jest znáti z ustaraných tváří činovníků našich, aby dosáhli určené mety v této napjaté době. Ku předul tot' heslo naše. Jest povinností každého Čechoslovana a Čechoslovanky v této době spěchatí do řad našich a vyplniti místa chrabřících bojovníků, kteří již krvácejí pro osvobození naší staré vlasti v dálné zemi přátelské sestry Francie; aby z drápů tyranů Habsburků vyrvali práva svá! A podaří se tento úkol na sebe vzaty? ANO!! Spojenými silami. A to Čechové, a Slováci!! Nespolehejme na nikoho, kromě sestry Francie! Nechej daleko zabíhati, každý pochopíš, kdo čteš! proto k věci, a jest ještě mnoho těch mezi Čechy a Slováky, kteří nedovedou pochopit, a proč? Protože nejsou uváděni na cestu, po které by měli v životě svém kráčet. Jest tu dobře vše vysvětlovati, povinností dobrým vzorem na sebe poukazovati, vlídnost vždy na paměti mezi lidmi mítí, a hlavně na dobré časopisy poukazovati a je šířiti. Vím dobře, že list náš "Sokol Americký" jest mnohým přečten, a mnohým sem a tam pohozen! Co by vykonal dobro, aby byl podán dále a lidem takovým darován ku přečtení? Ko-

náme-li dobro, musíme naň poukazovati, tak jako každý prozíravý dobrý obchodník poukazuje na sebe. Tudiž povinností naší jest poukazovati na dobro konané pro nás Čechoslovany "Sokolem Americkým", chceme-li býti uvědomělými, musíme býti sečtělými, neboť étením brousí se myšlenky a přiváděn jest každý na pravou cestu, po které přichází k pravému cíli! Zaběhl jsem trochu dále, neboť poznal jsem, že se mezi námi málo čte! Nyní z činnosti Sokola St. Paul, na den děkčinnění, 29. listopadu 1917 měli jsme veřejné a sjela se celá rodina sokolská státu Minnesota. Cvičení bylo krásné a zdařilé, jelikož nebyl jsem pověřen co dopisovatel, nečinil jsem si poznámky, jen podotýkám, že mazurkové tance a prostoná se zamlouvala. Vřelý dík vám bratři cvičitelé za vaši namahavou práci. Bylo viděti, že činili jste se ukázati pravými syny národa své-

Br. N. Jedlička,
člen T. J. S. Říp, zemřel "kdes ve Francii".

ho. Jene Ptáčku z New Prague, Antoníne Stránský z Owatonna, Štěpáne Luňáku' z Hopkins, Václave Limberger z Montgomery, Václave Fořte z Minneapolis, a náš Franto ze St. Paul. Dne 30. prosince 1917 odbýval se evičitelský kurs z okrsku minnesotského. Posluhači se tužili a byli zastoupeni následovně: z New Prague: Oliver Macháček, James Kohout, Cecija Bartha, Owatonna, Anton Stránský, Louis Kovář, Marion Šusták, z Minneapolis Václav Fořt, Olga Tyrova, z Hopkins Štěpán Luňák, z Montgomery Julie Kalinová, Václav Limberger, ze St. Paul, Josef Šanda, Edward Sklenář, Vincenc Vondrák, Klára Hejdukova, Štěpánka Olexova, Marie Šilerova, Emma Panuška, Božena Záleský, Albína Dvořáková. Kurs vedl a přednášel Franta Drassal a Karel Chmelf. V roční schůzi zvoleni následující činovníci: Starosta Fr. Dvořák, náměstek V. J. Ševčík, tajemník Jan Pařízek, účet.-taj. Václav Pechoušek, pokladník Fr. Matlach, náčelník Fr. Drasál, podnáčelník Jos. Landa, evičitel Ed. Sklenář, evičitelky Sokolek: Klára Hejdukova,

Štěpánka Olexa výbor majetku K. Válova, praporečník Henry Muška, režisér divadla Anton Trojan, dopisovatel V. J. Ševčík. Úřady jsou v rukou osvědčených starých činovníků a tu budiž heslem naším "Ku předu!" Jen tak dále, abychom mohli uváděti 30 členů každou schůzi jako ve výroční. Krásná to ukázka, neboť tak se koná povinnost jak vůči sobě tak i celému národu. Mnoho zdaru v tomto roce.

V. J. Ševčík.

Cicero, Ill., 27. ledna.

Dne 20. května měli jsme veřejné. Při té příležitosti odevzdán starostou J. Blažkem br. evičiteli jménem jednoty větší dar v uznání za jeho pilnou práci. Dlužno vzíti na vědomí, že br. Jos. Bednářík jako evičitel nastoupil své místo v polovici měsíce února a kdy návštěva tělovičny byla na stupni nejnižším vzdor tomu v tak krátkém čase a za stávajících okolností uspořádáno veřejné, které po stránce mravní, tak i finanční se plně zdařilo. Dále dle usnesení sboru, aby každý člen stal se členem Česko Národního Sdružení s poplatkem \$1.00 na rok 150 bratrů zaplatilo po \$1.00 bratru účetnímu, jež vesměs odvedeny Odbočce Cicero Čes. Nár. Sdružení, ostatní pak členové, již stávali již členy zmíněného Sdružení nebyli povinni platiti onen poplatek. Dne 5. prosince oslaveno 5leté trvání Sokola velice případným programem při které příležitosti všechny odbory měly jedno neb více čísel, aby tak mohly podati ukázkou své činnosti za uplynulý rok. Nutno podotknouti, že při té příležitosti vystoupilo více starších Sokolů (to jest které nenavštěvují pravidelně evičení) v pořadových, jež byla dosti obtížná velice dobře provedly, dík br. evičiteli. Návštěva byla veliká. Ve výroční schůzi na rok 1918 znovu zvoleni činovníci z minulého roku až na br. náčelníka na jehož místo zvolen dlouholetý sokolský hareovník Marek Šipolt, jenž zajisté se vynasnaží, aby zastával onen úřad jak zasluhuje. Zároveň odhlasováno zvýšení měsíčních příspěvků o 10c ve prospěch samostatnosti české vlasti jak usneseno Výkonným Výborem Sokolské Obce k jehož rukou zmíněný poplatek bude odváděn. Členské příspěvky budou tudíž 35c měsíčně.

V uplynulém právě roce přijato bylo celkem 30 nových členů, vystoupili 33, do vojska vstoupilo 13, vyloučeno pro neplacení 6, znovu přijati 2. Jednota koncem roku 1917 čítala 238 členů.

Úhrnný příjem	\$2,333.24
Úhrnné vydání	2,293.84
Za pokladníkem se nachází.....	\$ 39.40

Toto asi stručný přehled za uplynulý rok. A teď ještě něco co se tělovičny týče. Ten kdo jest činný ve věci sokolské co se evičení týče, ví jak těžko dostati schopného evičitele. Co platno pořádání různých evičitelských kursů, když není dostatek sil které by se tomu cele věnovaly. Obzvláště při skončení kursu končí i nadšení pro vše a tudíž výsledek jest nepatrný. O evičitele stále nouze. Naše jednota musela též prodělati tyto obtíže, nežli podařilo se dostati schopného evičitele. Proto jednota jaksi si oddechla, když nastoupil své místo nynější evičitel br. Jos. Bednářík. A proto jaké nemilé překvapení, když sotva zahájeno pravidelné evičení po letních prázdninách br. evičitel oznámil, že jest na něho činěn nátlak kde dříve působil, aby znovu přijmul místo evičitele a tudíž že jest nucen se poděkovat a žádat, aby jednota opatřila si nového evičitele, že podrží místo jen tak dlouho než nám bude možno nějakého evičitele si najíti. Nezbyvalo nic jiného než vypsat konkurs o místo evičitele. Než však doba ustanovená v konkursu prošla br. evičitel oznámil, zdali si přejeme, že jest ochoten místo podržeti. Museli jsme ovšem zvýšiti plat br. evičiteli. A tu uznalo se za nutné, abychom požádali sestry, zdali by nebyly ochotny přispívati nějakou větší částkou měsíčně na

evičitele. Ale nepochodili jsme. Sokolice rozhodně odmítly vázati se nějakou částkou, odvolávajíc se, že jsou činy vždy když jest pořádána nějaká zábava neb výlet. Do poslední schůze zaslaly částku \$10.00 ve prospěch br. evičitele, částka to ale nedostatečná. Vždyť br. evičitel evičí dívky jako hochy a tudíž nestává žádná příčina proč by ženský odbor, jenž čítá as 125 členky nemohl přispívati větší částkou. Vždyť snad by to bylo i ku prospěchu, když by členky viděly, že mají též nějaké povinnosti a snad by jevily i větší zájem. Takto ale jednota bude nucena starati se na dále, aby dostála svým povinnostem. Bude to dosti těžký úkol uváží-li se, že členské poplatky jsou pouze 35c měsíčně z nichž 10c jest odváděno Sokolské Obci co povinný poplatek z každého člena jako poplatek ve prospěch akce za českou samostatnost a Župě Střední 10c za rok z každého člena. Tudíž nezbude na jednotu ani ne 14c, to jest částka zajisté malá. Jsem přesvědčen, kdyby sestry potřebovaly nutně nějakou pomoc zajisté jednota by nikdy neváhala, zdali má neb nemá přispěti, ale v pádu nejhorším by sáhla do své vlastní kapsy a řekla by: "Jsou to naše sestry, pomozme jim" a mileráda by přispěla. Sestry necht' porovnájí zde uvedené povinnosti, jímž se musí dostati taktéž naše výhody a jejich a chtějí-li býti spravedlivy musí uznati, že by se měly přičiniti a býti nám nápomoeny. Býti činnými při pořádání zábav nestačí, vždyť snad Sokol má jiné povinnosti než pořádání zábav a výletů. Totéž by mohla říci jednota. My pořádáme zábavy a výlety a když to nestačí tak nebudeme dělati již nic. Naopak, když nestačí musíme se ohlížet po jiných prostředcích. Zde nutno, abychom se všichni snažili co nám možno bez poukazování co již jsme vykonali aneb ne. Zde ale stává ještě jiná věc a to jest že Odbor dává nepokrytě jednotě na jevo, že si nedá poroučet neb rozkazovat ačkoli jednota nikdy neporoučela ani nerozkazovala ale vždy kdykoli něco chtěla přišla se žádostí. Zkušenost dokazuje, že tam kde Odbor nějaký at' již jakýkoli počítal, že jest tolik aneb i více nežli celek nikdy do brotu nedělalo a nebylo k prospěchu věci a i zde Ženský Odbor zůstane Odborem i kdyby si sebe více namlouval, že není nebo že jest něco více. Vždyť i jednota se musí podrobiti vyššímu rozkazu, jenž v tomto případě jest Výkonný Výbor Sokolské Obce a Župa Střední. A čím dříve sestry přijdou k onomu poznání tím lépe.

Jos. Mareška.

Pittsburgh, Pa., 28. ledna.

Bolestně jsme přijali smutnou zprávu, dne 2. ledna t. r. totiž, že br. Norb. Jedlička není více mezi těmi, kteří bojují na straně spojených ve prospěch naší české vlasti, aniž mu bylo dopřáno dostati se kaiserovi na kůži jak si přál. Br. N. Jedlička zemřel někde v zákopech ve Francii na zápal průdušnice. Nevěřili jsme tomu, neboť týden před tím psal krásný dopis, ve kterém nám píše, že je zdráv a jako americkému vojínu Čechovi daří se dobře. V br. N. Jedličkovi, ačkoli byl v Pittsburgu jen krátký čas, poznali jsme dobrého Čecha a Sokola pracujícího ve prospěch české vlasti. Krásný článek přinesly zdejší americké časopisy s jeho podobenkou a dáván příklad všem. Bratr Jedlička zanechává zde svou milou, dva bratry a v Čechách svou starou matičku. Nejmladší bratr padl hned na začátku války někde na bojišti v Rusku. Ve schůzi přítomní bratři povstáním vzdali čest zesnulému. Na pamět jeho povoleno pět dollarů pro Nár. Sdružení. Čestná vzpomínka na našeho bratra necht' nás povzbuzuje k další práci. Rok 1917 zasadil nám dosti citelné rány. Jednak odchodem mnoha evičenců k vojsku, jednak za obchodem. Bratři uznáte všichni, jestliže jednota malá ztratí 12 dobrých evičenců, a mezi nimi i několik dobrých ochotníků, ukáže se zeslabení veliké. Ale nesložili jsme ruce v klín. Hrstka nás dobrých bratrů a upřímných sester, tak jako československá armáda, vzecho-

pili jsme se a pomáhá každý, kde pomoci může. Co se evičení týče, evičíme stále, až na členstvo, kde je nás poměrně málo, pouze jen čtyři starší evičeni a devět čekatelů. Nevím kolik ještě odejde k armádě. Sokolky? Malý počet, ale stačí. Celkem čtrnáct s čekankami. Mohlo by jich být třikrát tolik. Nevím co je toho příčinou. Dorostu však máme dosti, nu a myslím, že na jednotu malou úhrnný počet 76 zapsaných evičenců stačí úplně. Jednota naše uspořádala dvě veřejná vystoupení, která se nad očekávání s dobrým úspěchem vydařila. Pouze dramatika ochabla a neudělali jsme takřka ničeho. Ne, že jsme nechtěli, ale nemohli. Herci nám schází. A vím sím, že br. I. Vořechovi je krušno, že nemůže s něčím vystoupit. Nu, ale v poslední schůzi přece slíbil, že stůj co stůj musí nějaký kus, kde není mnoho osob schrat. Žádal bych bratrské jednoty, kdyby měly nějaké kusy divadelní, kde není mnoho osob mužských, aby nám zaslali. Víme, že u některých jednot leží spousta divadelních knížek, které by jistě menším jednotám prospěly. Přál bych sám jednotě naší lepšího prospěchu a tak bratry naše povzbuzuji k větší činnosti. Žádám též, aby schůze lépe byly navštěvovány. My bychom rádi viděli ty ostatní bratry, ne pouze ty, kteří pořád pilně navštěvují. Kde jste vy mladí členové? Nepohne vás ani dnešní doba přijít a přiložit ruce k dílu? Smutné byly naše volby, kde všichni bratři byli nuceni nechat si svoje úřady pro příští rok. Následkem toho se schůze přeložily na čtvrtou sobotu v měsíci, aby bratři všichni mohli se dostavit a pobavit se v kruhu sokolském. Též bratři a sestry, chod'te do schůze Nár. Sdružení, podporujte akci tak důležitou. Jsou lidé, kteří vůbec pohlíží k této věci docela lhostejně. Nepřijdou do schůze, nečtou nic, nevědí o ničem. Není pak divu, že se stává veliké nedorozumění. Bratři, co píšete tak ten dopis málem bych zapomněl na důležitou věc a v této věci mělo by Sokolstvo co nejdříve zakročit. Jak víte všichni, odešlo nám mnoho našich bratrů pod hvězdnatý prapor svobodné Ameriky dobrovolně i mnoho těch, kteří byli do služby vojenské povoláni. Bratři naši šli netoliko za vítězstvím této země, ale za vítězstvím naší samostatnosti. Ale jak stížnost za stížností dochází bratři neobčané neb s prvním občanským papírem jsou internováni čili zároveň co rakouští poddaní, co cizinci nepřátelé této země!! A to v době když na druhé straně již Češi dokázali svou loyaltitu ku Spoj. Státům, kde takřka denní listy o Česích chválilyhodné zprávy přinášejí a pořád za nepřátelské cizince se drží. Není to správné! Čtete ty dopisy těch vojáků co píšete a jak se s nimi zachází? Proč neuveřejní noviny ty žaloby těch bratří? Proč jenom samou chválu a jak se dobře mají. Vždyť někde ani nevědí co vlastně Češi jsou. Tak daleko jsme již dospěli? Kde je Nár. Sdružení, proč se o to nezasadí? Mělo se raději těch peněz užití, které se vydaly na lecos pro zdejší českou agitaci! Bratři, nevím jak jinde v Campech se Češi mají, ale z Campu Lee, Va., bratři píšete, stěžují si a prosí o pomoc! Ba, stěžují si sami na Nár. Sdružení proč ne nepodniká v tom směru. Čtyři dopisy takřka prosby byly poslány Č. N. S. z Campu Lee, ale odpovědi žádné nepřichází. A tak bratři poznáváme a snad všichni uznávají, že kdyby Sokolstvo se bývalo chytlo samo a samo pouze pracovalo pro Nár. Sdružení snad by to lépe dopadalo. Máme na zřeteli v první řadě bratra, známého téměř v celém světě, který snad udělal a obětoval více pro Slovanstvo, nežli kdo jiný. Jest to náš starý pracovník a pořadatel i žádal bych jej jménem naší jednoty, aby se této věci chopil a ty ubožáky z toho trpěného vězení vysvobodil. Bratře Jičínský, udělal's pro nás mnoho a snad i to se Ti podaří. Není pak divu, že bratřím přestává chut' k vojančině, když takové žaloby slyší. Jaké bylo nadšení dříve, jak odcházeli naši bratři dobrovolníci? A dnes? Snad po válce dostaneme mnoho ponaučení v čem jsme pochybili. Na zdar!

Jan Nábělek.

Omaha, Neb., 28. ledna.

Již kolikrát jsem se chápal péra, abych napsal několik řádků do "Sokola Amerického", ale nikdy jsem nemohl dokončit, ne pro nedostatek látky, ale pro nedostatek času. Nyní jsem uznal, že jest mojí povinností v tomto kritickém čase, být nápomocen všude, kde jest mě třeba a tak prospět všemu tomu, co jest nám svatým! Bratři! Již jsem náčelníkem Župy Západní po tři roky, vždy jsem se staral o vývoj všech jednot v Župě sdružených, aby každá jednot byla čilou, aby se v každé jednotě pracovalo v tělocvičnách a nejenom se hromadily peníze a na naši svatou povinnost se zapomínalo. Když jsem navštěvoval jednoty a byl nápomocen evičení, tak práce šla uspokojivě ku předu,

Nejmladší pracovník Pomocného Československého Výboru, malý Sokol Jar. Vokřál. Veze noviny zajatcům na poštu.

ano v mnoha jednotách se jevílo tak veliké nadšení, že jsem myslel, že nikdy nemůže to nadšení ochabnout a na práci v tělocvičnách zapomenout; ale shledal jsem, že v mnoha jednotách trvalo jenom jistý čas a po čase se podaly spánku. V minulém roku V. V. S. O. přivítal mnoho nových jednot k Župě Západní. Župa Západní s radostí přijímala zprávu, v níž byly jednoty uveřejněny, s nadějí, že se bude čileji pracovat jak v jednotách našich, i v jednotách nově pro Župu získaných. Ale ta činnost zůstala jen asi v dvaceti jednotách, a druzí dřímají; někdy občas se probouzí, a zase ve spánek upadají. Neútočím na žádné jednoty, ale žádám, aby se pustily do práce v tělocvičnách a nekoukaly, že jich mnoho neevičí, začněme s málem a zajisté přijde čas, kdy se řady naše zase rozmnoží. Víme dobře, že mnoho

našich evičenců vstoupilo do armády S. S. aneb do československé armády, aby bojovali pro demokracii celého světa, věc to svatou. Ale přeci nám zůstalo mnoho dorostu a ten právě musí nastoupit místo těch, kteří odešli. Jest jen žádoucí, aby každá jednotka hleděla k tomu, aby jich měla co nejvíce v tělocvičnách a z těch si hleděla vypěstovat budoucí borce.

Přál bych si, aby každá jednotka hleděla získat co možno největší počet dorostu obého pohlaví, do svých tělocvičen. Kdyby potřebovala nějakou pomoc a obrátila se na Župu, ta zajisté bude nápomoena. Jedna veliká stížnost, kterou zde uvádím jest, že některé jednoty nekonají svoje povinnosti, ani když je o ně úřední cestou žádám. Vím dobře, že v mnohé jednotě se evičí a že návštěva jest dosti slušná, ale vzdor tomu žádné zprávy náčelnické neposílají, takovýchto jednot jest mnoho zde na Západě, ano i mnoho jednot nově získaných. A proto bych žádal každého starostu jednot v Župě sdružených, aby dbal své povinnosti, a hleděl, aby vždy každý měsíc zprávy náčelnické byly zaslány na své místo. Jest smutné, když mnohé jednoty neodpoví na žádost náčelníka Župy, vůbec ať několikrát o zprávy žádá. Jakou pak má mít lásku k té práci, když její některé jednoty takhle ignorují. Věřím, že bratři činovníci vezmou si k srdci a vynahradí vše co zanedbali minulá léta jejich předchůdci. Zdali v některé jednotě se neevičí, necht' aspoň zašle se počet členů, a v dopise udá, že není činnosti tělocvičné. Doufám však, že takových jednot, které činný nebudou jest málo. V lednu jsem poslal dvacet devět žádostí jednotám, aby zaslaly zprávy náčelnické a toužebně čekám, kolik na moji žádost odpoví. S radostí poukazuji na okrsek minnesotský, St. Louis, Mo. a Velkou Omahu; ty zasílají zprávy každý měsíc, kž druhé jednoty. by si vzaly za vzor a následovaly jejich správného si počinání. Minulého roku na odporučení V. V. S. O. jsme od župních mimořádných závodů upustili, domnívajíce se, že by tu nebylo žádných boreů následkem vstoupení členů našich do armády S. S. Též jsme se domnívali, že by to nebylo slušné, abychom někde parádovali, po ulicích, když naši povinnosti jest býti mezi prvními v řadách vojska našeho. Nechtěli jsme, aby jiný národ na nás pohlížel jako na zbabělce, když Spojené Státy vstoupily do války proti tomu našemu tyranu dávnověkému a pro demokracii všech národů. Práce technického výboru k oněm závodům byla úplně hotova, však závody odloženy na dobu příhodnější. Jelikož žádné závody nebudou, naě máme evičit, šlo z mnohých úst; bratři a sestry, jest velice smutné mít jenom takovýto pojem o Sokolství. Cvičit jenom pár týdnů před závody aneb před veřejným; kde a kdy vlastně se má dosíci ten soustavný vývin tělocvičnickem, za ty dva neb tři týdny před vystoupením jistě ne. Myslím, že jsme chybili. že jsme vše tak odložili, zapomenouce tak na sestry naše, kterých máme přece v naší Župě značný počet a které braly dost velký zájem na evičení. Důkazem toho je, že při posledních dvou závodech jich evičilo až sto padesát. A což ten náš dorost, který má býti nadějí naší a vyplnit řady naše, na ty na vše odložením oněch závodů jsme zapoměli. Dle hlavních stanov mezi dvěma sjezdy mají se pořádáti župní závody. Činovníci Župy Západní se chtějí řídit dle stanov i ptali jsme se Výkonného Výboru S. O., zdali možno ony závody župní pořádáti. V. V. nám zdělil, zdali máme dosti boreů, že tak můžeme učinit. V těchto nynějších poměrech, kde tolik překážek se nám v cestu staví, chceme býti na nejvyšš spravedliví tak, aby zdar nás potkal; zaslali jsme všem jednotám patřícím k Župě Západní dotaz zdali si závody přejí a pakli nějaké borce na závody pošlou a kde si závody odbývají přejí. Jak vidíte, chceme svorně a bratrsky vyřídit. Naše Župa jest nyní největší, avšak taky až moc rozprášená, tak bratři a sestry, bejte na

vše chleď a neodkládejte s odpovědí dlouho, neboť čas rychle kvapí. Onen dopis byl zaslán jednatelem našim v prosinci, ale dosud moc málo odpovědí jsme dostali, tak ještě budem čekati do schůze, která se bude odbývati třetí pondělí v měsíci únoru a celá záležitost bude vyřízena dle nejlepšího vašeho přání a ku prospěchu Župy a Sokolské Obce.

Bratři a sestry, slibme si v tomto novém roce, že budem konati naši práci tak, aby jsme mohli skládat účty nebojácně jiným národům! Na zdar!

Franta Kopecký, náčelník Župy Západní.

Chicago, Ill., 28. ledna.

Jednotka naše, Sokol Chicago, odbývala, 20. prosince celoroční schůzi. Schůze byla zvlášt' živého rázu, neboť mimo činovníků jednoty předléhala volba celého takřka říditelstva. Na budově naší vážne značný ještě dluh a proto říditelstvo naše, které řídí veškeré finance, má pernou práci, aby v tomto roce povinnostem svým dostálo. Do říditelstva zvoleni bratři: Jos. Plaček, Vác. Roubal, V. Fišer, Vojta Novák, Jos. Mikoláš, J. J. Svoboda, Fr. Slíva, V. Tesar. Starostou opět zvolen br. Plaček jednohlasně, taj. Jos. Falta, účetník B. Máger, pokl. Štěpánek, Fr. Slíva, náčelník, zástupci na sjezd J. Mikoláš, Fr. Krátký, náhradníci Mrázek a Fišer, do Župy Střední, Mrázek, Peroutka. Dále odhlasovány návrhy Výk. V. O. S., prvý má-li Dr. M. Štefaník se státi čestným členem O. S. druhý, by každý člen sboru platil 10c měsíčně co národní daň, oba jednohlasně. V zájmu lepší návštěvy schůzí usneseno, aby tento rok se schůze odbývaly ve středu, místo ve čtvrtek, jednotka naše čítá 420 členů a stali se i případy, že nemohl br. starosta schůzi zahájit pro malý počet členů přítomných. Příčiny jsou různé, však omluva zde neplatí, proč by nemohl člen aspoň několikrát do roka schůzi navštívit a kousek té práce na sebe převzít, moc spolkaření škodí naší jednotě, mnozí bratři dávají přednost spolkům a klubům bezvýznamným, na Sokola zapomínají. Tam se chce jen práce a nic za to, je to netečnost k jednotě, nesprávné pochopení našich zásad, více lásky k věci a více bratrství u nás je zapotřebí, pak snad by se lépe pracovalo. Na zdar!

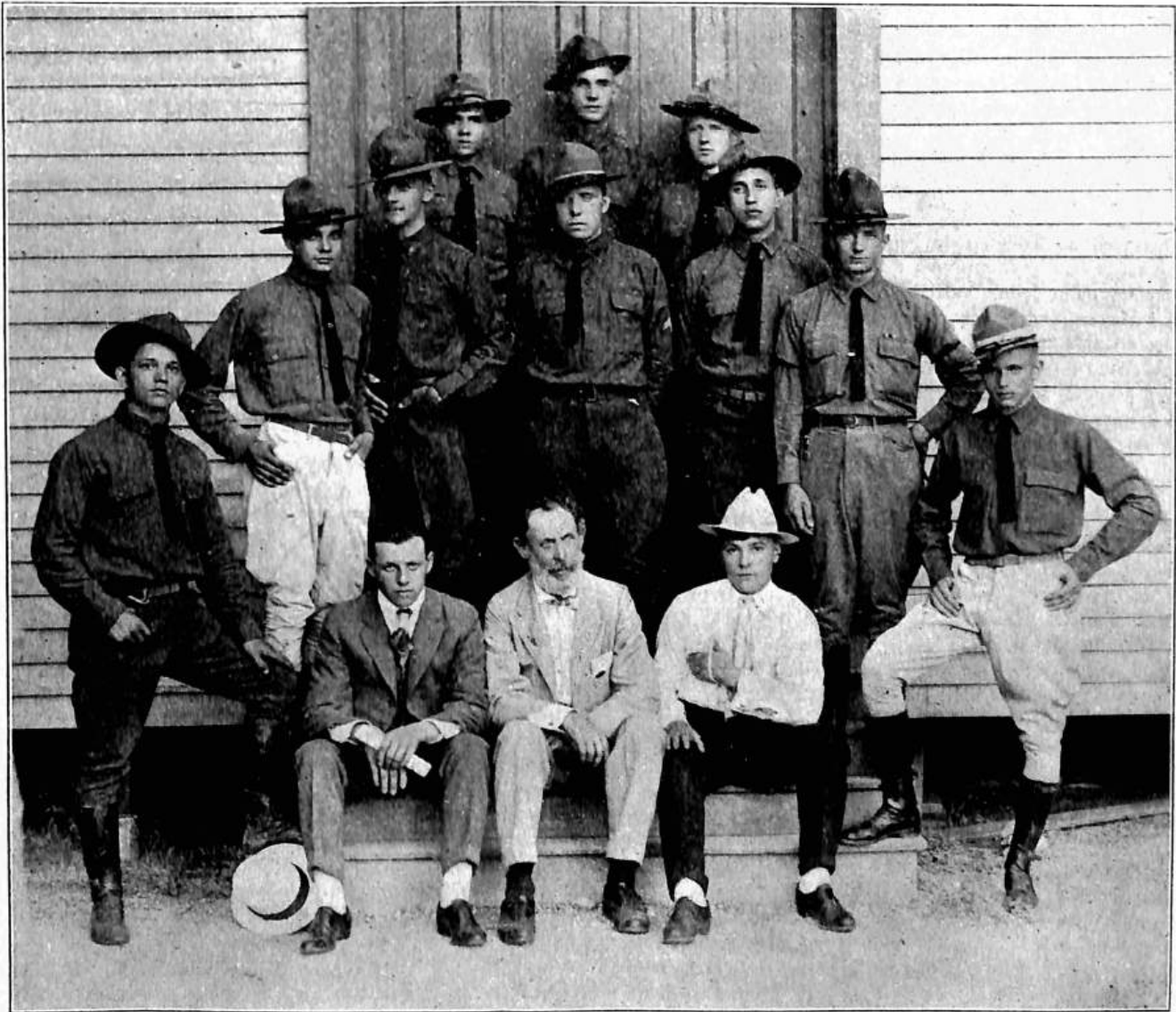
Franta Krátký.

Camp Lewis, Wash., 29. ledna.

Napsati něco do "Sokola"? Budiž, pokusím se o to! Ačkoliv, bych pravdu psal, nemám mnoho chuti vůbec k ničemu, jsem nějak rozladěn tím poselstvím a prohlášením presidenta Wilsona a Lloyd George. Pak toho psaní jinak dosti, většinu volného času věnuji tomu, to stálé "piš, piš brzy a mnoho" mě někdy až omrzívá. Vy všichni na Vychoďe a Západě, z Aljašky a hranice Mexika hudete takou! A sami? Odbudete mne několika řádky: "Víš jaký ten život velkoměstský je jednotvárný, prodělával jsi jej kdysi sám! Jiného nevíme co psáti, co by tě zajímalo." Psaní hotovo, na poloprázdnou obálku lepíte třicetové známky. Není to pravda? Tvrdím tak pouze sám! Šimaner a kdysi Vávra psali pravdu, Chicago v zapomínání svých hochů-dobrovolníků je na místě prvé. Nemohu tak tvrditi o sobě, není snad dne, bych nedostal lístek neb psaní z některého koutu světa. Také "Ježíšek" vůči mě byl neobyčejně štědrým; ke škodě druhých? Většina hochů však si stěžuje, že jejich chicagští přátelé nepiší, že zapomněli docela! — Po šesti-měsíčním pobytu opouštěli jsme Vancouver, dne 17. listopadu. Odehod, obzvlášt' pro nás kluky české, jet' nás pouze hrstka, byl dosti těžký, ztráceli jsme tím tam za řekou Columbií dobré české lidi v Portland. Byli jsme tam často, jako doma. Loučení dlouhé, třinedělní, neb Strýček Sam jako by věděl, stále nám k radosti odjezd odkládal. Konečně hodina odjezdu udeřila, poslední stisknutí ruky s ujištěváním, že ne-

zapomeneme, budeme psáti, opouštěli jsme Vancouver. Camp Lewis netřeba popisovati. Jsou jeden druhému podobné, jako vejce vejci, hoši z jiných částí Soustátí popsali je nesčetně kráte. Řady dřevěných baráků, 50—60 tisíc lidí oblečených v "khaki", všech barev a národností. Se cvičením totéž. Je sice rozmanité, však celkově stejné u celé U. S. armády. Počasí? Raději se ani neptejte. Nás, příšle z Východu, přivádí k zoufalství. Prší, prší, stále prší. Mrazy nejsou silné, sníh dosud zde nepadal. Topíme se však v blátě a vodě. Skoro bych měl ukončiti, bych nepochodil tak jak Šimaner posledně píše, aby nepsal někdo o hloupostech. Právě proto nespěchám s psaním do veřejnosti, mnohým není ledaos

roztroušených. Dopis vašeho George M. z Francie v posledním "Sokole" uveřejněný jsem četl, dosud však ke své hanbě, jsem nepsal, ačkoliv psáti mu mám již celý měsíc na "programu". Budu psáti co nejdříve. Peněžní poukázku i poštovní známky jsem od vás obdržel. Díky! Též poděkování pí. Nahodilové, Mřížkové, Frantovi Havlátovic, Malinským za různé ty dárky, jež mě byli k vánocům zaslány. Vše došlo mne v pořádku. Nejsem sice dosud tolik potřebný, těší mne to však, velice těší, že moji přátelé nejsou z těch, kteří rychle zapomínají! "Naše spása", "obránci vlasti" vzpomínají, tuze postrádají české Sokolovny v Portland. Vřelě díky všem Sokolkám a Sokolům tamnějším, Vojtěchu Plašilovi a

Naši na vojně z T. J. S. Dallas, Texas.

vhod. Píši pouze "svým" lidem, kteří skutečně lidmi jsou, znám je, oni mě, píši jak cítím, nemusím se obávat žádných censorů a samozvaných kritiků, ušetřím si tak mnoho nepříjemností. Z těchto příčin mnoho z nás nepíše, bojí se, že vážené publikum neuspokojí! Těm "vrtáčkům" jednou pro vždy! Jeden každý z nás píše pod vlivem okolností a prostředí v jakém se právě nachází a to s tím nejlepším úmyslem informovati svoje širší přátelstvo jak nejlépe to dovede, někdy si postěžovati, neb opak toho potěšiti se navzájem! Sám rád dopisy takové čítám, přijda do Portland, bylo prvé, co jsem v orgánu hledal, zprávy od hochů po celém světě

Jeníku Vymetálkovi obzvlášt. My všichni za laskavé prominutí žádáme portlandská česká káňata v sukních, že jsme jim tolik při tanci šlapali na prsty. (To vše jen z lásky!) Na omluvu naši sloužiž: naše "střevičky" byly vyrobeny pro okolí Verdunu, ne však do tanečního sálu v Sokolně! Což Ty, Lojzo Krajíčku? Jsi dosud v Chicagu, nebo již u armády? Jak se Ti líbí město zahrad?! Neopomeň navštívit "moje" lidi, máš jejich adresy! Hej! Ty Ferdo tam v Bend, Ore., spíš! Človče, procitni! Vtždyt' Tě prohlašují za zarytého Rakušáka! Chudáku, Ty jsi to daleko dopracoval! Ze srdce Tě lituji! Budu skorem rád, když moje "žvanění"

neprojde censurou, neb chovám obavu, že nejmladší ratolest Marsovu raní mrtvice při čtení tohoto "mláčení slámy". O ano, Vojtišku z "Plašilů", Tvoje odporučení do Tacomy prospělo mne nad očekávání. K mé řadě "maminek" přibyla nová, tacomská. Adresy Tvých přátel do Paříže chovám jako drahocenný poklad, doufám, a byl bych tomu velmi rád, kdybych je mohl někdy použít. Mé portlandské "babice", pí. Marsové a "maceše" pí. Ethel Plašilové, k uvědomění, že "jejich" "věčně otrávený" vojáček dosud živ, dokonce mu dopřáno jednou-dvakrát týdně do Tacomy na "vepřovou" a knedlíky se zelím — "Pac a pusu!" Myšlenky moje letí dolů na jihovýchod, tam do Sokolovny v St. Louis, v duehu se táží, zda-li Sokolové tamnější dosud nezapomněli chicagských hochů z první a druhé výpravy? Snad ne!? Vždyť byli jejich hostiteli! Což Franta Homolka? Kde hochu vězíš? Dej o sobě přec vědět! Zaběhl jsem trochu. Neškodí. Bude-li někomu něco na závalu, opravu i kritiku přijímá níže uvedená adresa. Svých brookfieldských, chicagských a racinských přátel vzpomíná a srdečně je zdraví

Stanislav Dvořáček,

Co. "D", 44th U. S. Inf., Lewis Branch, Tacoma, Wash.

Chicago, 29. ledna.

Vstupuji do kroužku dopisovatelského s nadějí tou, že dopisy mé vyzní rovnoprávné, a jsem si jist, že mě v tom nápomocná bude jedná každá členka sboru našeho, hlavně naše starostka, tak abych nemusela přinášet něčeho co přičilo by se naší pravé sokolské činnosti. Všechna čest mojí předehůdkyni sestře Novákové. Dopisy její byly pěkné i poučné. Škoda, že není jí možno nadále dopisovati. Za práce vykonanou přijmíž vřelé díky a těšíme se, že i na dále zůstaneš nám dobrou pracovnicí. A nyní něco z naší poslední schůze. Na příští rok 1918 zvoleny byly následující činovnice: Za starostku sestra Marie Kalíková, náměstkyně sestra Levý, tajemnice sestra Kubičková, účetní sestra Zárobská, pokladnice sestra Brožová, strážkyně sestra Mikutová, zástupkyně do Č. N. S. sestra Zárobská. Do Besídky a Opatrovny sestra Herdová, Sdružení Svob. Škol sestra Dobiášová a správní výbor sestry Vlčková, Šimanová a Dobiášová. Hlavním bodem schůze bylo ovšem nastolování nových činovnic, jímž úkoly vedení svěřeny. Naše vysloužilá starostka trefně každé příští činovnici kladla na srdce, aby s láskou a oddaností pracovala na díle ji svěřeném. Zvláště pohnutlivou byla chvíle, kdy sama starostka loučila se s úřadem svým, kdy se slzami v očích postupovala jej nástupkyni své. Byla jsem přítomná mnoha podobným nastolováním úřednic, ale nedotklo se mě žádné tak jak toto naše ve schůzi sokolské. Upřímně řečeno, zaplakaly jsme si snad každá, žádná neubráníla se slzičkou, která se jí drala s oka ven. A není divu, vždyť jsou Sokolky naši vysloužilé starostky Ott. Splavcové nyní, její celou rodinou, jak se nám přiznala, jak krásná a velká to slova. Ctíme a vážíme si Tebe sestro Splavcová. Shostila jsi se úřadu svého čestně v pevném přesvědčení, že konala jsi povinnosti přesně a vzorně. Jest těžko naléztí slova díky za práci a obětavost Tebou prokázanou, slova to naší nynější starostky sestry Kalíkové a pravdu děla, neboť více jsi se obětovati snad ani nemohla a bylo by jen k přání, aby obětovala se každá nástupkyně, což pevně doufám, neboť jsme získaly opravdu dobrou a nadšenou pracovnicí v sestře M. Kalíkové. A nyní hlavy vzhůru, což by mělo to pořekadlo slzavé údolí platit i o nás? Nikoliv. Ostatně slíbila nám vysloužilá starostka, že zůstane nám tou pracovnicí jakou byla až dosud. Sborům sokolským zvláště nyní v této nové době nastává všem práce veliká, kdy největší díl případně ovšem zase jen na starostku. Přestály jsme rok minulý a stojíme na prahu roku nového, tentokrát nebezpečnějšího snad pro každé těleso a zvláště pro jed-

noty sokolské. Činnost vaše milé Sokolky nesmí ochabnout, naopak se vzpružit, a musí se silou pracovati, abychom aspoň částečně nahradili a vyplnili mohly mezery mezi našimi bratry a v šiku jejich povstali. Jest jich mnoho, kteří hotovi byli obětovati vše i své životy pro svou vlast a protože sestry chopte se práce, abychom udržely ty naše milé jednoty sokolské v té pevné naději, že se nám naši bratři opět navrátí co vítězové do našich kruhů sokolských. Jest to pro nás ovšem velká oběť, neboť máme každá z nás i jiné a mnohé povinnosti a kde mnohé sestře nitro se svírá, když musela opustiti muže, syna, bratra milence aneb dobrého přítele a právě to necht' nám síly dodává a vy sestry, jež jste v poslední schůzi přítomny nebyly, přijďte příště jedná každá nebudete toho nikdy litovat, naopak budete na to hrdé, že v době nejhorší stály jste v řadách sokolských, co první pracovnice na poli národním. Tak musí nyní jednat jedná každá **pravá Sokolka!** Naším bratřím chceme býti nápomocni v každé době a ze všech sil, tak aby ztrát svých tak nepocítili. Též bylo se nám rozloučiti s naší dlouholetou účetnicí, sestrou Šístkovou. Žel, že není jí možno nadále úřad zastávati, byla vždy úřadu svého velmi dbalá a za velkou práci jí vykonanou voláme ji třikráte "Na zdar!" Zůstane nám sestra Šístková zajisté tak činnou zase v jiném směru i na dále. Dále jsme byly počteny návštěvou br. dr. Jičínského a br. Macáka, kteří nás žádali jménem Sokola, aby zhotovili jsme jim tak zvaný služební praporec, čemuž bylo s radostí vřelověhodně souhlasit, že můžeme našim bratřím a vojínům úctu naši tímto způsobem prokázati. Dále byly obdarovány Sokolky evičieí technickou knihou, kterou budou zajisté chovati co milou upomínku na náš sbor. Jsou to sestry Zárobská, Petřtylová a Táborská. Dále pro pobavení se mladších Sokolek rozhodl se sbor náš pořádati večírek dne 30. ledna. Též jako každoročně tak i letos pořádají Plzeňské Sokolky oslavu narození Jiřího Washingtona, kdy uctí památku tohoto velkého muže. Bohatý pořad jest připraven a výtečný řečník vás osloví. Plzeňské Sokolky nehlédí na vydání s tím spojené a s radostí obětují peníze, čas i síly své, aby připravily příznivcům svým milé chvíle i poučení v této kritické době a tudíž zvou ku hojně návštěvě. Zvláště Sokolové neopomeňte se dostaviti, vstup jest úplný volný. Před ukončením schůze zapěla nám sestra E. Hurtová dvě pěkné písně a doprovod obstarala sestra G. Červenková. Dále sestra Splavcová též obohatila zábavním číslem náš program začož vřelé díky všem. Na to jsme společně zapěly "Kde domov můj" a pak byla schůze ukončena. Ale opět se začlo při kafičku a výtečných zákuscích v dolejší síni. Nyní k příštímu dostaveníčku vás i vaše příznivce zvou do jedné přijďte, dne 22. února na slavnost Washingtona. Na shledanou v Plzeňském Sokole. Na zdar!

Terezie R. Dobiášová.

Schneectady, N. Y., 29. ledna.

Večírek pořádaný, dne 19. ledna našimi Sokolkami přilákal hudby, zpěvu a tance milovné členy naší české osady. Číslo zpěvní i deklamační vyplnila zdařilý program, po kterém se rozproudila čilá zábava taneční. I o občerstvení se postaraly naše členky věnovavše hojnost domácího pečiva kávy a masitých zákusků. Dozvuky následujícího dne zakončily naši zábavu, kterou můžeme směle zařaditi k nejzdařilejším zábavám našeho zimního období. Ničméně, jako v každé jiné tak i v této zábavě pocítily jsme nepřítomnost našich bratří Sokolů-vojáků. Na zdar! Bož. Roušarová.

Cedar Rapids, Ia., 30. ledna.

Při poslední schůzi sokolské minulého roku, byl jsem zvolen dopisovatelem naší jednoty "Tyrš". Chei tedy podati kratičkou zprávu. Předně výsledek našich voleb, ačkoliv se

mnoho nezměnilo. Bratr Pichner jest znovuzvolen starostou a br. Bezděk náměstkem, kterýžto úřad zastával bratr Svoboda. Bratr Langer přijal zase náčelnictví a br. Štefl jest místonáčelníkem. Ostatní byli skoro všichni znovuzvoleni. Co se týče evičení, eviči se jako obyčejně. Průměrně nás evičí 25 a doufáme, že návštěva bude brzy větší. Tot' celý počet evičenců. Jsme skoro všichni začátečníci, poněvadž starší bratři nechodí moc do evičení. Snad si myslí, když nás evičit vidí, že již takové eviky umí. Oni ovšem umí víc než my evičící. Doufáme však, že zase začnou, budou-li pořádány závody, nebo někde nějaký sjezd. Jednu potěšitelnou zprávu, že náš zábavní výbor pořádá taneční zábavu každých čtrnáct dní a mezi tím nějaký maskární ples a vždy se jim zábava dobře vyvede, což jim všichni od srdce přejeme. Brzy bude Sokol pořádat "Šibřinky" v Č. S. P. S. síni na které se již všichni těšíme. Na zdar! Čeněk Bartůnek.

Camp Hancock, 30. ledna.

Ani nemáme trochu času, abych mohl napsat pár řádků z mého nového života. Jsem jako cestující. Každé 4 neděle na jiném místě. Poslední dopis zaslal jsem z Campu Gordon, Ga. Od té doby byl jsem 2krátě stěhován. Nyní nacházíme se v Campu Hancock, Augusta, Ga. Prvně určen jsem byl jako strojník (Machinist) a zařazen ku 1. pluku Motor Mechanic Signal Corps, kde setrval jsem 4 neděle skorem do samého odjezdu pluku. Tu přišel rozkaz a byl jsem přesazen, dne 3. ledna ku 3. pluku Motor Mechanic S. C. Vlastně jsem ani z počátku nevěděl proč, ale později jsem seznal, že příčinou toho bylo, že nejsem občanem neb mám teprve prvý papír. Otázka ohledně toho jsem-li občanem mě byla nesčetněkrátě předkládána. Na otázku jaké jsem národnosti jsem se vždy hlásil jako "Bohemian".

Platné to nie nebylo, neboť nikde nevěděli, co to znamená. Co Čechy vlastně jsou. K tomu mě též dopomohlo to, že jsem zase v mém "Service-record" jako Austro-Hungarian. Velice jsem se podivil, když volán jsem byl před majora. Na otázku jaké jsem národnosti odpověděl jsem, že "Bohemian" Čech a on na mě zůstal koukat a ptal se mě co to znamená a kde to jest. Tu jsem mu musel vše povědět a říkat mu jednu hlásku za druhou jak se slovo Bohemian píše. Byl přítomen ještě druhý major, který byl s námi trochu seznámen a ptal se mě na Prahu. A z kterého dlu Čech jsem přišel. Zároveň upozornil druhého co Čechy vlastně jsou a že naši lidé venku jsou posíláni za vše do řad prvých. Byla mi předložena otázka jsem-li ochoten jít do státu Washington dělati do lesů na pilu. Odpověděl jsem, že ne. Že jsem zde od toho, abych byl co nejdříve poslán ven přes vodu. Za tím účelem, že jsem byl sem poslán. Ted' jsem nucen čekati zde u Casual Comp. až přijde vše ta k vyřízení. Což myslím vezme ještě 2—3 neděle. Účelem těchto pluků, které mají býti čtyři jest opravovati motorové vozy a létadla (airplanes) za bitevní čarou. Pluk první již jest pryč a druhý půjde co nejdříve, ku kterému i já se chci dostat. Zde jest několik Čechů — dva odjeli s prvním plukem jeden jel do Washingtonu (státu) a dva jsou zde ještě. Jinak jest to zde samý Slovák, Polák, Mad'ar, vůbec z celého Rakouska. Nevím, co bude s těmi, co odřekli jíti do Washingtonu a do Francie též. Ti teprve čekají na vyřízení. Myslím, že budou posláni na práci zde někam. Skvěle jsme se zde z počátku neměli, ale ted' se nám vše začíná lepší. Hlavní jest, že jsem obdržel dne 14. ledna výplatu za 3 měsíce, byla toho hezká hormádka. Co se týče počasí, to jest bláznivé, měli jsme zde mrazy, jaké jest kolikrát těžko zažítí na severu. Měli jsme též před 2. týdnem větrnou bouři, která přikvapila večer a odnesla nám náš stan a písek létal jako sníh a dělal závěje. Ted' nám zase již dva dny prší dosti silně tak, že vody dost všady. Dobře, že jest půda písčitá, jinak bychom v tom byli

po krk. Tak se máme stále čím bavit. Za mého pobytu zde jsem téměř celý měsíc setrval v quaranténě. Myslím, že proto, abych dostal nějakou nemoc. Ted' evičíme jenom 3 hod. denně přes to, že máme zde u naší Comp. 4 kapitány. Doufám, že moje záležitost přijde vyřízena v můj prospěch a zařazen budu zpět ku pluku. Abych nezapoměl poděkovati bratřím od nás ze Schenectady za zaslání mě doutníky, zároveň sestřím za jejich dar, a přeji jednotě naší, aby nyní za nových činovníků zkvétala nadále jak se dělo v posledním 1½ roku. By bratři neochabovali a hlavně, co se týče evičení, toto udrželi stále, neboť jest to naše hlavní podpora. Dáti stranou všechny nesváry a přiložit každý ruku k dílu! Pak se účinku nemíneme. Ze zprávy mě zaslání, jsem seznal, že evičení pořádané se dosti dobře vydařilo a br. Kar. Matoušek jako náčelník s jeho novým štábem se činí dosti na udržení všeho ve starých kolejích. Zároveň i sestra náčelnice, což jim jen slouží ku etí. Těším se na brzké shledání. S pozdravem jsem Váš

W. Kozák,

1st Casual Detachment 3rd Reg. Motor Mechanic Signal Corp. Camp Hancock, Augusta, Ga.

Toledo, O., 30. ledna.

Po velkých ztrátách, která naše jednota utrpěla za poslední rok, přeci ještě snad bude působit a doufejme, že se vzpamatuje a nebude vyškrtuta ze seznamu jednot. Ovšem, že moe záleží na bratřech, kteří ještě zůstali. Za minulý rok zpráva, kterou tuto podávám, je následující: evičilo se 300 hodin, a průměrně navštěvovalo evičení 8 evičenců. Veřejně bylo pořádáno pětkrát. V lednu v Rockford, O. evičilo 7 br. prostná a hrazdu, 31. května domácí evičení 7 na nářadí a prostná v počtu 10. Na prvního června byla naše jednota pozvána polským Sokolem, na slet, kdež evičilo 7 br. hrazdu a prostná. Na den 5. srpna pořádali jsme výlet do Metamora, O., kdež evičilo 10 br. hrazdu prostná a skok o tyči. Na den 3. září jsme vystoupili za manifestace Č. N. S. a S. L. v Y. M. C. A. Evičila se prostná v počtu 16, po prostných evičeno na bradlech, hrazdě a skupiny Žactvo vystoupilo celkem dvakrátě. Co se týká dobrovolníků, naše jednota doufám nebude poslední. Jednota čítala asi 32 členů před několika měsíci, dnes čítá celkem asi 20. Málem všichni evičenci uposlechli výzvy a odebrali se tam, kam naše Sokolství směřuje. Pochopili. Nejlepším příkladem šeltě nám i br. Rožka; napřed šel on s br. Mlínkem a br. Beneš a za ním následoval jeho otec se 12 jinými. V americké armádě jest naše jednota též zastoupena. Br. Jagoš, jeden z našich nejlepších pracovníků, protože bylo mu moc dlouho čekat na čes. armádu, šel dobrovolně ku americké armádě, a což br. Kočíš? Ten byl svědkem smrti br. Nedělky! Bratře Kočíši jsme na tebe hrdí. Ty neděláš hanbu Sokolu "Moravan"! Doufám, že se ti zdaří sejít se s ostatními naší jednoty, kteří tam jeli při šesté výpravě. Br. Botek a jeho družstvo. Věru jest to těžké loučení s podobnými hochy. Br. Domanský z Detroit, Mich. byl svědkem při loučení se na večírku na rozloučenou, jak hoši slavnostně skládali slib! — Všichni —! Přijmi díky bratře Domanský, vidět, že záleží ti na Sokolu Moravan. Bratrská jednota Č. S. P. S. necht' přijme díky za dárky našim dobrovolníkům. Dále díky pí. Lorencové za její námahu a obětavost pro naše hochy a všem, kteří jste přispěli nějakým obnosem, aneb dárkem jiným našim dobrovolníkům. Výsledek voleb na roční schůzi jest tento: Jos. Jirásek, starosta; Pavel Drlik, tajemník; Jan Jiskra, pokl. a náčelník do spol. s br. Stancem, Bedřich Bartoš, účetní. Bratři, žádám vás, chod'te do evičení, kteří můžete. Nevíte, že ted' právě nám nastává nejtěžší doba pro naši jednotu? Jak se přestane evičit, ztratí se zájem o Sokolství a jednota v Toledo zmizí. Doufám, že k tomu nepřipustíte, a nebudete se dívat lhostejně,

jak se nám jednota pomalu ztrácí. Kdo opravdu se chceš zvatí Sokolem a jsi mlád, chod' na evičení. Přeci i hoši, když už byli ve vlaku nás o to žádali: "Bratři, evičte a hled'te udržet jednotu, až do našeho návratu, dopřeje-li nám toho osud!" Někteří bratři však, jak se zdá, našli větší zálibu v kartách; bratři, já neříkám, abyste nehráli, avšak nezapomínejte při tom na evičení. Něktelé večery věnujte evičení. Doufám, že se to napraví. Na zdar!

Jan Jiskra.

Chicago, 31. ledna.

Přípravy k sjezdu ukládají nám, abychom své návrhy na opravu stanov již teď tvořili. Působnost vzdělávacího odboru pro náš celek jest tak důležitá, jako účel sám, neboť má přispívat lidovým vzděláním pro dobro pro všechny. Dobře praví anglický socialista Owen, že majetek kazí lidi stejně jako bída, a že zirojem všech neštěstí a zla je nevědomost. Proto jest naší sokolskou povinností šířit lidové vzdělání pomocí levné dobré četby a přednášek. Má-li však vzdělávací odbor takto působit, musí mu býti dána moc a neodvislost jakož i prostředky, by v směru tom mohl působit. Necht' každý český spolek se stane členem nového odboru za malý příspěvek a tak se pomůže starati o povznesení úrovně vzdělanosti vůbec. Dále bych doporučoval, aby práce naše byla důkladná i zjevná, necht' je ve stanovách našich přesně rozdělení členstva na činné a přispívající a dle toho pak určení jejich povinnosti a výhod, ku které třídě náleží! Byla by pak záznamuhodná tato práce a spíše by se dbalo povinnosti, nežli děje se nyní. Na zdar!

Aug. Raisler.

Detroit, Mich., 8 lednu, 1918.

První rok činnosti Sokola Detroit uplynul a ve schůzi lednové nám naši činovníci podali přehled celé činnosti od založení jednoty až do nového roku. Třeba že si namlouváme, že zprávy jsou uspokojivé, neodpovídají přece činnosti, jakou by měla vyvinouti jednota při takovém počtu členů; ani v jednom odboru nedosáhlo se činnosti průměrné. Schůze po celý rok byly navštěvovány průměrně málo a to většinou jedněmi bratry. Stále a všude se opakuje, že Sokol není spolkem, kde zaplacením příspěvků končí povinnosti, však bezúčelně a výsledky jsou též dle toho. Když ani dnešní doba nevzpruží ty liknavé, z netečnosti, co si jednoty počnou později? Jedni a ti samí bratři nebudou na místě, náhrady též nebude, co potom? Či ty omluvy, že jinde to není lepší? Bratři, jsme na začátku roku. Před rokem, při spojení jsme si slíbili, že budeme pracovat rukou v ruce, aby chom ukázali, co spojené síly dovedou. Slibu však jsme nedostáli, vyjma činovníků, nikterak. Letos, kdy nás čekají ty nejtěžší zkoušky, bychom měli všichni přiložit ruku k dílu, navštěvovati každou schůzi, abychom věděli o každém kroku, který jednota podniká a uvarovali se tak zbytečných posudků a kritik a byli bychom překvapení výsledkem. Však jako vždy, tak i tentokrát to zůstane při starém, neboť nic nevyruší z klidné zahálky ty, kteří se jí cele oddali. — — —

Ve valné schůzi prosincové, při slušné návštěvě členů, zvoleni byli všichni starší činovníci mimo náčelníka, kteroužto funkci, spolu se evičitelstvem vzal na sebe br. Fr. Jirásek. Jsem přesvědčen, že budou opět konati své povinnosti svědomitě, však má-li jejich konání mítí výsledek, potřebují podporu všeho členstva s takovou chutí, s jakou je všichni členové volili.

Z činnosti jednoty podám stručný přehled ze zpráv činovníků. Br. účetník oznamuje celkový příjem za rok 1917 \$2040.54 a celkové vydání \$1636.58. Ve vydání zanešen též příspěvek Nár. Sdruž. \$331.43, Liberty Bond a \$100.00 jakožto úmrtní podpora za zemřelého bratra, kterýžto obnos si stanovila jednota vyplácti pozůstalým. Výbor majetku,

jenž je zároveň říditelstvem Čes. Nár. Domu, svou zprávou dokazuje, že má znalost v obchodních záležitostech a že se stará, aby Dům byl co nejdříve "čistý". — Výbor zábavní jenž přes všechnu svou snahu a pílí byl zklamán ve své činnosti, přeci vykazuje čistý výtěžek přes \$600.00. Výbor tento, nejpotřebnější a nejméně činný v jednotě, třeba že činil vše možné, aby uspokojil i ty největší mrzouty, byl časem přímo ignorován. Budou-li si tak mnozí bratři počínati i letos vůči zábavnímu výboru, pak at' si vezmou zodpovědnost za následky. — Činnost technického odboru takéž vázla po celý rok. U členstva i ženského odboru následkem netečnosti, což se děje dodnes, pouze u žactva obojího pohlaví je uspokojující. — Z veřejné činnosti od Sokolského Dne sluší zaznamenati: Zájezd do Clevelandu 4. července počtem asi 100 členů, z nichž 24 br. v krojích. Cvičila se vysoká bradla, tanec námořníků a sestry taneční kroky. — Dne 12. července účastnili jsme se jubileum br. Rusů počtem 12 br. v kroji a 15 v občanském. — Na Dělnický Den konán zájezd do Toledo, O. k veřejnému evičení, účastnili se 18 br. v kroji a 8 sester. Cvičilo jedno družstvo bradla a sestry taneční rej. — Dne 19. října pořádala městská rada města Detroit velkou slavnost na rozloučení s odvedenci, ku které jsme též byli pozváni. Snad poprvé v historii přišli všichni členové, vlastníci kroj, a co více, přišli všichni v čas, vzdor tomu, že se vyšlo ve dvě hodiny odpoledne a dopoledne všichni členové pracovali. Příčinou jest pouze to, že všichni věděli, že se nebude čekat. — Sbor evičitelský pořádal nadílku žactva, při které žačky evičily s praporky, žáci s puškami a členové bradla. Mezi evičením žáci i žačky přednesly různé deklamanky a hudební čísla. — Záznam evičebních hodin oznámil br. evičitel za 9½ měsíce 267, t. j. od 1. února, kdy evičení počalo u nové jednoty, a v létě, následkem horka povoleny prázdniny na 1½ měs. Celková návštěva byla 4925 evičenů všech tříd, čili průměr v jedné hodině 18.5. — Že by se návštěva evičení letos zlepšila, není naděje, poněvač bratři i teď, před veřejným evičením, které stanoveno na 17. února, jeví naprostou nevšímavost. A vybízet zase? Škoda slov — Dramatický odbor se činí co může a tento jediný snad se může pochlubit, že jeho činnost je uznána, neboť divadla jsou hojně navštěvována. Hraje se pravidelně jednou měsíčně po celou sezonu.

Že odbory nedosáhly činnosti průměrné, jsou vinni také různí nezvaní kritikové, kteří vše vždy odsoudí ještě před započítím a tím zrazují ostatní. Má-li někdo co říci, má vytknouti pouze chybu a ne přímo celek odsouditi, aniž by znal příčinu neb důvody. A posuzovat spravedlivě.

Nepřáli bychom si nic jiného, než abychom letos viděli svornou práci všeho členstva, a abychom se za rok mohli pochlubit, že jsme všichni konali svou povinnost. Porozumí také naši krajané, že je nyní doba, kdy všichni mají státi v řadách našich, a pokusí se všichni bratři, by nebylo žádného mimo našeho středu? Pak snad by bylo méně kritiky a více opravdové práce.

Na zdar!

F. Domanský.

Chicago, Ill., 3. února.

Nebylo ještě slova od nás v našem Sokole — a nespali jsme. Za celý rok, můžeme si to po vykonané bilanci s dobrým svědomím říci, udělalo se při nejmenším aspoň tolik, co na naši jednotu se patří. Aspoň snažili jsme se vykonati. Našich čtyřicet-šest bratří již slouží v armádách a další jsou přihlášení a připraveni jíti. Jdou na svá místa v době, kdy svět otfásá se živelnými výbuchy nových proudů, kdy národ náš vyrovnává krví stará přikofí. A nejvšejejší se krví pečeti! Oh, krve vřelé, co prolito jí na straně jedné z nerozumu a z přinucení nenáviděných dynastií, na druhé z vroucí lásky a přesvědčení — pro právo svobody a volné

ho rozvoje pro každý národ! Když zakládal Tyrš svoje Sokolstvo, mnil tak dlouho tužiti k boji za existenci národní jeho údy, aby povzbuzeno k hrdosti a chrabrosti vytrvalo sloužiti ideji národní do dechu posledního. A zde jest, drahý vůdče, Sokolstvo Tvoje. Osud zavál jej za hranice, ale ono pevně stojí při praporu bíločerveném. Má na své straně právo dějin, a s ním se bude věčně o své bit. Cíl veliký a nesnadný vytknout, ale vede k němu jisté vědomí zodpovědnosti před soudem dějin, důvěra ve vlastní síly, nadšení a sebezapření.

Hybná síla jednoty, jádro evičického členstva odešlo, a tak pořádali jsme ku konci roku veřejné evičení. A s úspěchem! Ovšem, nebylo tolik bratří, jak u nás zvykem ale nyní zase eviči i ti, kteří již delší dobu neevičili a kterým okolností nedovolují, aby se svými drahými bratry stáli v řadách nejpřednějších. Hledí zaplniti aspoň naši tělocvičnu, když nemohou jinak. Ač mohlo by býti bratří více, ač mohlo by býti při všem konání více součinnosti, přece na to, že 46 bratří jest v poli, vlastně 45, neb jeden již vykrvácel, slouží bratří sokolské ideji jak mohou. A vy bratří, kteří doma zůstáváte, snad ani jednou v roce nepříjete se na nás podívat, přijďte ve kruh náš, zapomeňte starých bolestí a buďte nám znovu čím jste nám bývali. Práce všude dost a doba volá všechny. Jsme Sokoly — dnes tedy buďte s námi opravdu!

Je doba zábav a ani my bez nich se obejít nemůžeme. Připravujeme my i Sokolice svoje Šibřinky a pro děti též večer připraven. Čekejte naše pozvání a přijďte všichni do upřímné zábavy známého vám Sokola "Havlíček-Tyrš" a my budeme se snažiti zpříjemniti vám večer a sami budem šťastni, mohouce stisknouti dlaň bratrskou.

Na zdar!

K. M. Prehal.

LISTÁRNA REDAKCE.

Dopisovatelé: Opakujeme poznovu, že list uzavírá se vždy pátého každého měsíce. Na příště uveřejníme pouze takové dopisy, jež na naši adresu došly přímo a žádné jiné. Za tu celou řadu let mělo by se již přece znát, kdo jest pořadatelem. Místa mnoho nemáme a proto celá řada dopisů a jiných věcí méně důležitých zůstala zpět.

S. J.: Na takové vytáčky my nachytati se nedáme. U nás platí a jest pro každého Sokola bez výminky stejně závazné, jestli dali jsme slib, dodržíme do písmenky poslední, jestli jsme něco podepsali tím spíše. Ramenářství z té duše se nám protiví, jako víme, že lež má krátké nohy . . .

Tazatel: Kniha ta vyšla v New Yorku. Má název "Lord Northcliffes War Book". Cheeš-li objednáme. Ona stat' jest na stránce 211, pod ohlavením: "The war Doctors." — Pokud druhého bodu se týče, žádný skutečný vědátor, tím méně lékař pravidelný, nesmí přijímati takových darů z pramenů pochybných, kdyby bylo i k účeli sebelepšimu, vědeckému pak zvláště. Nebylo by ethické. Mimo to by vedlo k vyloučení z Americké Jednoty Lékařské.

K. P. Washington, D. C.: Jsme rádi, že se hodilo.

Svitavský: Děkujeme za uznání a přáli bychom si jen, aby podobné kroky i jinde se staly a celku se prospělo. Proniklo dále, nežli sami jsme se nadáli.

Sokolka J. na Západě: Facialis nervus, jest živ lícní, obličejový, osmého páru nervů mozkových, ovládá řadu svalů obličejových a má význam pro mimiku. Z chorob důležitá taková obrna, na níž stěžuješ, jenže původ může býti v ústředním živstvu. Cheeš-li doporučíme odborníka u vás.

Zvědavý: Docílíš snadno, požádej jednatele V. V. Obce, aby poslal do táborů oněch naše anglické knížky, jak o Sokolstvu, tak o postupu věci naší a důstojníci vaši po přečtení jinak budou souditi o vás "Bohemians". Musíte zdůrazniti vždy a všude, že nejste Austriáky, ale z vlastního království českého. To druhé odpust' museli jsme odložit.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY

ZÁPIS

o pravidelné schůzi Výkonného Výboru Sokolské Obce v Am., konané, dne 28. ledna roku 1918.

Schůzi zahájil náměstek st. br. Doležal za přítomnosti 13 zástupců. Nepřítomni bři: starosta br. Čermák, Dr. Mueller, Hák. Posledně jmenovaní zaslali své omluvy. Starosta br. Čermák dostavil se později.

Zápis o pravidelné schůzi ze dne 23. prosince schválen jak čten.

Vydavatelstvo Bohemian Review žádá oběžníkovým dopisem o podporu. Usneseno předplatiti na rok a doporučiti v orgánu časopis ten členstvu ku hojně podpoře.

Matice Vyš. Vzdělání podává výroční zprávu o své činnosti, a usneseno poslati roční příspěvek \$5.00.

Bři. Jaroslav a Karel M. Rudolfově stěžují si, že T. J. Sokol Čechie vystavila jim odstupní listiny místo přestupních a odpírá změnu v tom učiniti. Usneseno požádati jmenovanou jednotu o vyhovění jejich žádosti.

Sokolky Chicago oznamují zástupkyně do sjezdu sestry Štěpánkovou a Brychtovou.

Sokol Slávoň hlásí své zástupce do sjezdu: Cyril Popelka, Jan Zachotina, Josef Mřížek, Rudolf Mřížek, Karel Bejček, Čeněk Marek, Josef Synek.

Br. Drassal, náčelník Tech. Odb. Okrsku Minnesota, oznamuje založení sokolské jednoty v Lonsdale, Minn., za pomoci br. Žabky z Prague, Neb., a členů okrskového výboru. Zároveň žádá, by nové jednotě poslány byly brožury české i anglické. Usneseno poděkovati br. Drassalovi za jeho agitační činnost.

Br. Frank Huml z Astoria, N. Y., popisuje poměry, které zavládly v jednotě jeho a žádá o účet, by jednota finančně dostála povinnostem k Sokolské Obci. Zděluje, že většina členů je na vojně a že zbyli pouze 3 k udržení jednoty do návratu bratrů.

Br. Louis Vacík zděluje, že následkem odchodu mnoha bratrů na vojnu jednota jeho uvázla v činnosti, ale že staří činnovníci rozhodli se jednotu udržeti a posílá čtvrtletní zprávy.

Br. Všetečka, jednatel Okrsku Clevelandského, oznamuje ustavení se výboru a zděluje, že T. J. S. Říp a Detroit žádají o připojení. Zároveň žádá o nějaké anglické brožury, by při vystoupení v Cleveland Athletic Klubu mohla býti šířena historie našeho národa a snaha Sokolstva jeho, mimo toho žádá o různé informace ohledně sjezdu. Vzhledem k tomu, že okrsek pittsburgský a detroitský nemožno v nynější době uskutečniti, schváleno připojení jednot těch k okrsku clevelandskému. Ostatní dotazy jednatel má zodpověděti.

Br. Štěpán Luňák, evičitel T. J. S. Hopkins, dopisem vysvětluje příčinu nepodání zpráv Výkonnému Výboru a do nepořádku zaviněného br. účetníkem, jehož následek jest, že zbylo pouze 15 správně placících si členů, a žádá, aby mu bylo dle toho dovoleno vystaviti zprávy a poslati poplatky. Zároveň žádá o seznam členů, kterým posílán Sokol Amer., aby těm, jimž nepatří, nebyl nadále zaslán. Odkázáno jednatelem k vyřízení.

Br. Pavelka z Dallas, Tex., táže se, zda-li Župní Výbor je volen od sjezdu do sjezdu a jak se má tomu rozuměti. Jednatel oznamuje, že bratra uvědomil, že sjezd nemíní valnou hromadu, ale obdobný sjezd zástupců jednot.

Těl. Jed. Sokol Žižka, Bruno, Neb., zaslá příspěvky na rok ku předu a volbu činovníků a zástupců do sjezdu br. Václava Blatného.

Župa Západní žádá o zaslání knih bývalé Župy Střední, aby mohla uvést účty s jednotami k ní připojenými do pořádku. Zároveň zděluje, že se snaží uspořádat závody župní a když jednoty v ní zastoupené nebudou souhlasit, uspořádá závody okrskové. Jednatel má vyhovět pokud se týče žádosti ohledně knih.

Sokol Detroit žádá o putovní knihovnu a jednatel oznamuje, že dle dopisu br. Matouška z Baltimore knihovna je snad již na místě.

T. J. Sokol Mělník oznamuje úmysl odvádět poplatky pro České Národní Sdružení místní Odboče. Uloženo jednatelem vysvětlit jim, proč by měli se řídit usnesením Výkonného Výboru.

T. J. S. Fort Worth, Tex., oznamují, že učinili sbírku pro zajatec a že zvýšili měsíční poplatek o 10 centů.

T. Sbor Dívek a Paní, Newark, N. J., oznamuje, že setrvává na poplatku 5ti centů a nehlasuje o čestném členství pana Štefanika. Zároveň oznamuje zástupkyni do sjezdu zakládající členku Evu Ptáčníkovou. Usneseno oznámit jim, že většina jednot rozhodla pro 10 centový poplatek a že se budou muset rozhodnutím tím řídit.

Br. Josef Kafka, účetní T. J. S. New York, zděluje, že v seznamu členstva shledal chybu jednoho člena a žádá, aby na knihách Výk. Výb. byla oprava učiněna.

Br. J. Roštik ze St. Louis uchází se o místo evičitele. Dopis odkázán Ústřednímu Tech. Odboru a žádost jeho také má být odkázána Technickému Odboru Župy Střední.

Br. Černý, bývalý jednatel, oznamuje příjem za oznámky a žádá o provisi. Bylo mu vyhověno.

T. J. Sokol Milwaukee oznamuje zástupce do sjezdu br. Jan Záhoříka.

Pan Josef Křížan, Colomo, So. Dakota, objednal 10 knížek "Hej Slované!", chtěje kus ten sestrát ve prospěch Č. N. Sdružení, ale protože se mu to nepodařilo pro nedostatek výbavy, byl nucen jiným způsobem sbírku pro Č. N. S. podniknouti. Usneseno, by mu povinná částka byla prominuta.

Ženský Odbor Sokola Havlíček-Tyrš oznamuje zrušení 10-centového poplatku, který do nedávna pro Č. N. S. odváděly a tím také nepřistoupí na usnesení Výk. Výb. ohledně poplatku takového. Usneseno oznámit jim podobně jak jednotám hořejí uvedeným.

T. J. Sokol Oakland, Cal., odmítá placení 10-centového poplatku pro Č. N. S., protože členům zvýšila poplatek o 10 centů ve prospěch vdov a sirotků v Čechách. Jednatel má jim zdělit, že je žádoueno, aby vedli společnou činnost s jednotami ostatními.

Těl. Jed. Sokol Žižka, Dallas, Tex., dotazuje se, jak by mohla poslati šatstvo a časopisy zajatcům na Rus. Jednatel poradil jim, by tak učinili prostřednictvím Červeného Kříže.

T. J. Sokol Philadelphia, Pa., oznamuje zásilku \$100.00 pro Pomoený Výbor v Chicagu a zmiňuje se o činnosti ve prospěch Českého Národního Sdružení. Ček odevzdán jednatelem přímo Pomoenému Výboru.

Sokol Pařížský dovolává se dobročinnosti ve prospěch členů v armádě. Usneseno doporučit žádost tu veškerému členstvu. Br. Popelka za Sokol Slávoj odevzdává pro účel ten \$5.00 a sebraných \$3.75. Jednatel má odeslati.

Br. Fryš, starosta Sokola Detroit, táže se jak naložit se členy nedodrživšími slib členství Česko Slov. Armády. Jednatel oznamuje, že dopis zodpověděl usnesením Výkonného Výboru před časem učiněným a vzhledem k tomu, že v časopisech bylo oznámení podmíněk a výhod dobrovolníků prouší náhled, že dodržení slibu čestného má být vymá-

háno a to nejen při této záležitosti, ale i všude kde člen se zavazuje ku konání nějaké povinnosti. Schváleno.

Sokolky Blesk, Baltimore, oznamují usnesení vybrati poplatek 5 centů pro Č. N. S. a druhých 5 centů dopláceti z pokladny. Zástupkyni do sjezdu zvolena sestra Rosalie Štiehová.

O dopise Sokola Havlíček-Tyrš rozvinula se debata, která skončila usnesením, aby br. starosta s jednatelem odpověděli ve smyslu jednání.

T. J. Sokol Montgomery, Minn., uvoluje se na vysvětlení jim podané na poslední jejich dopis platiti 10 centů pro České Národní Sdružení.

Br. B. Šístek, zajatec v Zalutorovska, Tobol. Gubernie, Sibír, žádá o darování knihy "Cvičení kuželi". Usneseno žádosti jeho vyhovět.

Br. Hák omlouvá dopisem svou nepřítomnost v této schůzi a vrací se k jednání o dopisu Sokola Slávského a jeho hlasování pro 10 centový poplatek ve prospěch Č. N. Sdr. a jelikož došel dopis od předsedy Č. N. Sdr., br. Dr. Fišera usneseno posečkatí do výsledku sjezdu Krajských Výborů a br. Doležal zvolen za náhradníka br. Vlka do sjezdu toho.

T. J. Sokol New York dává návrh na odložení sjezdu, provází ho důvody a žádá o předložení ho jednotám k odhlasování a uveřejnění v plném znění v Sokole Amer. Usneseno žádosti té vyhovět a doprovázeti ji souhlasem Výkonného Výboru.

Chicago Bonding Co. oznamuje, že záruky jednatele a pokladníka vyprší prvního února a že je ochotna obnoviti je za poplatek 5 a 12½ dollarů. Usneseno záruky obnoviti.

Výsledek hlasování zaslaly následující pro čestné členství pana Štefanika, 10 centového poplatku Č. N. S. a knihy: T. J. S. Praha, Prague, Okla.; T. J. S. Westfield, Mass.; T. J. S. Čech, Cleveland, O.; Česko Americký Sokol, Chicago, Ill. Pro čestné členství pana Štefanika a 10 centového poplatku pro Č. N. S.: T. J. S. Crete, Neb.; T. J. S. Platts-mouth, Neb.; T. J. S. Chicago; T. J. S. Čechie. Pro čest. členství p. Štefanika: Sokolky Chicago; Ženský Odbor Sokola Havlíček-Tyrš; T. J. S. Oakland, Ca. Pro 10 centový poplatek Č. N. Sdr. T. J. S. Milwaukee.

Běžné účty čteny a poukázány ku výplatě. Účet br. Jičínského za poštovné za rok a zásilku peněz do Evropy, na \$12.20, poukázán též k výplatě. Dále usneseno vzhledem k tomu, že br. Čermák předal pořádání Tech. Hlídky v Sokole Amer. br. Košařovi vyplatiti jmenovanému br. \$15.00 a za spoluredakei lednového čísla též \$15.00. Na příště br. Košař povede Technickou Hlídku a bude dle možnosti přispívat do Sokola Amerického.

Br. jednatel oznamuje, že poslal sjezdu Česko Amer. Lesníků a Lesnic blahopřejný dopis se žádostí o mravní podporu snahám našim. Sjezd dopis v úvahu vzal a členy vyzval k podpoře sokolské věci.

Br. Roubal předkládá náhled, že základní dohoda sloučení bývalé Nár. Jed. Sok. se Župou Fuegner-Tyršovou by měla být vytisknuta, a aby zástupci na sjezdu byli plně seznámeni s obsahem jejím. Br. Doležal uvoluje se tisk obstarati.

Jednatel má svolati zástupce chicagských jednot do sjezdu ku společné schůzi, na níž by pracováno bylo na opravách stanov.

Br. dr. Rudiš-Jičínský za Vzdělávací Odbor Župy Střední žádá o půjčení obrazů promítacích ku přednášce, která pořádána bude dne 6. března. Má být vyhověno.

Br. Šimeček a Vlk podávají potěšitelnou zprávu z Českého Národního Sdružení a táž s povděkem přijata.

Po vyčerpání předléhajícího jednání předložena br. jednatelem měsíční finanční zpráva, jak následuje:

Příjem v lednu 1918.

Rektořík Fr., předpl. na S. A.	\$ 1.00	Sokol Chicago, za přísp.	143.90
TJS. Blesk, Baltimore, Md., přísp.	62.10	Sokol Slávoje, pro Pařížský Sokol.	8.25
TJS. Tyrš, Cleveland, O., za přísp. \$74.95, pro Č. N. Sdr. \$70.20	145.15	Sokolky Slávské, příspěvky	6.00
Sokolky Libuše, Omaha, Neb., za přísp.	1.60	Sokolky Plzeňské, přísp. \$11.10, do f. sjezd. \$6.15..	17.25
Za oznámku	25.00	TJS. Plattsmouth, Neb., za přísp. \$13.20, do fondu sjezd. \$4.40, na zajatce \$8.80.	26.40
TJS. Detroit, za přísp.	59.30	Č. A. Sokol, St. Paul, Minn., za přísp.	18.90
TJS. Svornost, Morisania, N. Y., za přísp.	7.90	Za oznámku	3.75
TJS. Říp, Pittsburgh, Pa., za knihy.	2.50	Úroky za listopad	3.89
TJS. Montgomery, za přísp.	9.90	Úroky za prosinec	3.23
Sokolky Portland, Ore., za přísp.	1.80	Úroky za leden	4.44
Česko-Americký Sokol, Chicago, pro Č. N. S.	14.00	TJS. Praha, Prague, Neb., přísp. \$26.00, na zajatce \$6.30	32.30
Šikola Fr., Haug, Minn. dopl. a předpl. na S. A.	2.00	TJS. Howells, Neb., za přísp.	9.60
D. A. S., Bridgeport, Conn., za knihu Skupiny.	1.50	Ž. O. Sokola Cleveland, O., zápisné.	2.50
Sokolky Libuše, Dallas, Tex., za přísp.	1.10	S. S. Benwood, West Virginia, za knihu Skupiny.	1.50
Za oznámku	10.00		
Ž. O. S. Nová Vlast, Cleveland, O., za přísp. \$4.60, pro Č. N. S. \$27.90, na výměnu 10c.	32.60	Celkem	\$2,005.41
T. S. D. a Paní, Long Island, N. Y., za přísp.	3.05	Z minulého měsíce	3,487.29
TJS. Berwyn, Ill., za přísp.	47.80		
TJS. Praha, Prague, Okla., za knihu Skupiny.	1.50	Celkem	5,492.70
TJS. Owatonna, Minn., za přísp.	20.00	Vydání	795.28
T. S. D. a Paní, New York, za přísp. \$14.05, do fondu sjezd. \$26.00, na výměnu 10c.	40.15		
T. S. D. a Paní, Newark, N. J., za přísp.	2.80	Hotovost v pokladně	\$4,697.42
TJS. Mělník, Wis., za přísp. \$15.60, pro Č. N. S.	28.60		
TJS. Fort Worth, za přísp. \$4.20, pro zajatce \$1.25..	5.45		
TJS. Bratři Osvěty, Seio, Ore., za přísp.	3.20		
TJS. Philadelphia, Pa., za přísp.	22.35		
TJS. Little Ferry, za přísp.	26.00		
Oznámka	32.00		
TJS. Cleveland, za přísp.	60.00		
TJS. Westfield, za přísp. \$9.00, na vým. 10c.	9.10		
TJS. Crete, Neb., za přísp. \$26.70, pro Č. N. S. \$16.80	42.50		
TJS. New York, za přísp. \$297.15, pro Č. N. S. \$98.20.	395.35		
TJS. San Francisco	70.10		
TJS. Milwaukee, Wis., za přísp. \$42.90, do f. sjezd. \$14.30, na vým. 10c.	57.30		
TJS. Oklahoma, za přísp.	7.50		
Wm. Kussi, předpl. na S. A.	1.00		
TJS. Edwardsville, Ill., za přísp. \$13.80, do f. sjezd. \$2.30, pro Č. N. S. \$6.90.	23.00		
TJS. Malin, Ore., za přísp.	11.20		
Sokolky Blesk, Baltimore, Md., za přísp. \$2.55, do f. sjezd. \$4.60	7.15		
Sokol Havlíček, Cleveland, O., za přísp.	12.35		
Sbor 257 S.T.J. Sokol za knihu Skupiny.	1.50		
TJS. Mladocích, Racine, Wis., za knihu K. k. a Skupiny	2.75		
TJS. Iowa City, Ia., za přísp.	32.20		
Boža Zoubek, za těl. knihy.	1.10		
TJS. Žižka, Bruno, Neb., za přísp. \$9.60, do fondu sjezd. \$1.20	10.80		
TJS. Newark, za přísp.	17.95		
TJS. Minneapolis, Minn., za přísp. \$13.80, do fondu sjezdovéhoho \$4.20	18.00		
Rubacky, Pittsburgh, Pa., za knihu Skupiny.	1.50		
TJS. Tábor Slov. Lípy, přísp.	73.40		
TJS. Omaha, Neb., přísp.	56.60		
TJS. Cedar Rapids, přísp.	115.45		
TJS. Ravenna, Neb., přísp.	11.70		
TJS. Oakland, Cal., přísp.	17.50		
TJS. East Islip, N. Y.	7.20		
Sokolky San Francisco, Cal., přísp.	1.65		
TJS. Tyrš, Omaha, Neb., přísp.	34.80		
TJS. Hopkins, Minn., za knihu Skupiny.	1.50		
Sokolky Chicago, za přísp.	11.00		

Vydání za leden 1918.

Číslo čeku	
126 Vonášek T., služné jednatele Ú. T. O. \$50.00, poštovné \$3.45	53.45
127 Paskovský Jos., služné náčelníka Ú. T. O.	25.00
128 Košar Jarka, za redakci ledn. T. Hl.	15.00
129 Dr. J. Rudiš-Jičínský, za redakci led. S. A.	45.00
130 Popelka C., služné tajemníka.	35.00
131 Háek B., služné pokladníka.	20.00
132 Vonášek T., služné jednatele S.O. \$120.00, pošt. a provise z ozn.	134.88
133 Národní Tiskárna za lednové číslo S. A. \$311.93, doprava \$60.70	372.63
134 Šteffek Tom., New York, za provisi z ozn.	12.00
135 Černý Jan, za ozn. provise.	8.75
136 Franklin Co., za štočky.	22.87
137 Matiee V. V., příspěvek.	5.00
138 Bohemian Review, předpl.	1.00
139 Dr. J. Rudiš-Jičínský, poštovné.	12.20
140 Chicago Bonding and Insurance Co.	17.50
141 Košar Jarka, za spoluredakci.	15.00
	\$795.28

Příjem.

Vydání.

Příspěvky	\$1,545.40	Tisk Sok. Am.	\$311.93
Zápisné	2.50	Doprava S. A.	60.70
Do f. sjezd.	83.85	Redakce	75.00
Úrok z banku.	11.56	Štočky	22.87
Předplatné	4.00	Procenta	28.75
Oznámka	70.75	Ú. T. O.	78.45
Poštovné40	Služné činovníků ...	175.00
Různé	24.60	Poštovné	19.08
Č. N. S.	247.00	Různé	23.50
Ú. T. O.	15.35		
	2,005.41		
Z min. měsíce.	3,487.29		
	5,492.70		
Vydání	795.28		
	4,697.42		

Cyril Popelka, tajemník.

PŘEHLED PŘÍJMŮ S. O. V A. ZA ROK 1917.

	Příspěvky	Vstupné	Sjezd	Úrok	Předpl.	Oznám.	Různé	Č. N. S.	Ú. T. O.	Knihy	Půjčka	Různé	Čelkem
Únor	387.45	—	34.60	6.08	5.00	41.00	.40	—	174.90	14.49	—	9.10	663.92
Březen	434.12	—	86.00	—	19.60	28.00	—	6.00	59.10	3.00	—	.10	644.92
Duben	968.20	2.50	59.70	—	7.75	—	7.25	34.90	2,221.90	8.00	300.00	—	3,600.30
Květen	547.25	—	45.88	23.24	18.75	16.00	—	229.33	2.50	—	100.00	—	982.95
Červen	312.45	—	18.90	60.00	9.00	—	—	13.30	25.50	6.00	—	—	445.15
Červenec	1,154.50	—	91.20	—	2.75	15.00	.30	171.10	5.07	—	—	—	1,439.92
Srpen	579.28	—	17.45	20.60	1.00	—	.10	65.10	3.20	1.50	—	—	688.23
Září	263.60	—	8.80	—	1.00	—	—	41.75	4.00	1.50	—	—	320.65
Ríjen	1,092.40	—	40.10	—	—	—	.40	23.90	20.00	—	—	20.30	1,197.10
Listopad	270.80	—	20.25	80.38	2.30	8.00	.10	81.50	25.30	—	—	—	488.63
Prosinec	674.02	—	56.50	—	3.00	36.00	—	73.15	10.85	—	—	5.00	858.52
Leden	1,545.40	2.50	83.85	11.56	4.00	70.75	24.60	247.00	15.35	—	—	.40	2,005.41
	\$8,229.47	\$ 5.00	\$563.23	\$201.86	\$ 74.15	\$214.75	\$ 33.15	\$987.03	\$2,557.67	\$ 34.49	\$400.00	\$ 34.90	\$13,335.70
													Hotovost z. F. T. 1,043.43
													Z min. roku 5,578.20
													19,957.33
													Vydání 15,259.91
													Hotovost v pokladně... \$ 4,697.42

PŘEHLED VYDÁNÍ.

	Tisk	Doprava	Redakce	Štočky	Procenta	Spol. cvičitel	Cestovné	Těl. knihy	Ú. T. O.	Kurs	Služné	Poštovné	Tiskopisy	Různé	Různé	Čelkem
Únor	—	—	5.00	—	—	—	—	—	—	200.00	—	—	—	30.00	—	235.00
Březen	828.39	124.44	135.00	14.04	7.00	—	—	—	—	—	—	—	115.70	—	174.00	1,398.56
Duben	328.88	59.78	75.00	9.02	13.25	8.00	—	5.00	2,292.45	—	120.00	55.89	179.50	12.40	2,000.00	5,159.17
Květen	349.10	61.74	80.50	8.80	—	125.00	—	—	—	—	—	9.67	11.25	1.40	—	647.46
Červen	328.88	59.54	75.00	14.89	—	18.03	—	2.10	—	—	—	—	126.00	101.00	2.00	727.44
Červenec	—	—	75.00	25.23	3.75	—	—	—	64.00	—	120.00	18.71	141.50	30.00	—	478.19
Srpen	370.55	61.95	87.00	52.10	—	—	—	—	536.51	—	—	5.75	78.50	200.00	—	1,392.36
Září	651.64	22.50	75.00	12.14	—	—	—	—	250.00	—	—	19.56	15.50	124.10	—	1,270.44
Ríjen	377.08	61.95	75.00	15.68	—	—	25.00	—	—	—	120.00	11.23	500.00	18.80	1,000.00	2,204.64
Listopad	314.43	61.69	75.00	23.44	2.00	—	—	—	45.00	—	—	—	15.25	—	—	496.31
Prosinec	311.93	60.70	75.00	7.43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	455.06
Leden	311.93	60.70	75.00	22.87	28.75	—	—	—	78.45	—	175.00	19.08	—	23.50	—	795.28
	\$4,172.80	\$734.99	\$907.60	\$205.54	\$ 54.75	\$151.03	\$ 25.00	\$ 7.10	\$3,225.91	\$200.00	\$535.00	\$139.89	\$1,183.20	\$541.20	\$3,176.00	\$15,259.91

Příjem.

Příspěvky	\$ 8,229.47
Zápisné	5.00
Do fondu sjezdového	563.23
Úrok	201.86
Předplatné	74.15
Oznámky	214.75
Různé	33.15
Č. N. S.	987.03
Ú. T. O.	2,557.67
Knihy	34.49
Půjčka	400.00
Různé	34.90
	\$13,335.70
	1,043.43
	5,578.20
	\$19,957.33
	15,259.91
	\$ 4,697.42

Vydání.

Tisk "Sokola Amerického"	\$ 4,172.80
Doprava "Sokola Amerického"	734.99
Redakce	907.50
Štočky	205.54
Procenta	54.75
Společný cvičitel	151.03
Organisátor	25.00
Tělocvičné knihy	7.10
Ú. T. O.	3,225.91
Kurs	200.00
Služné činovníků	535.00
Poštovné	139.89
Tiskopisy	1,183.20
Různé	641.20
Čes. Nár. Sdružení	3,176.00
	\$15,259.91

Finanční stav.

Dluhopisy	\$ 4,000.00
Směnečné pohledávky	1,353.05
Hotovost v pokladně	4,697.42
Záloha na nářadí	785.61
	\$10,836.08
Fond sjezdový	\$ 2,460.68
Fond sjezdový směn. pohl.	109.00
Fond Sokolské Obce	300.00
Fond úrazový	404.00
Fond kursový	104.85
Fond Č. M. S.	6.20
Fond Č. N. S.	523.33
Fond Ú. T. O.	986.94
Fond Vzd. Odb.	103.57
Fond pro zajatce a různé	31.10
Různé	15.15
	\$ 5,044.82

ZÁPIS ČÍS. 12.

sepsaný o řádné schůzi Župy Střední, konané jako schůzi výroční, dne 21. ledna 1918 v Plzeňském Sokole, za účasti 15 bratří a 9 sester.

Po zahájení schůze br. starostou, přečten zápis ze schůze minulý a bez námitek schválen.

Ženský Odbor Sokola Havlíček-Tyrš oznamuje jména nových zástupkyň, ježto dřívějším nebylo možno schůzi se účastnit; jsou to sestry Emma Jakoubková a Anna Matušová. Br. starosta vítá sestry a žádá je, aby schůze řádně navštívily, aby ve schůzích svého odboru o usneseních župních řádné zprávy podávati mohly.

Sestry M. Velísková a J. Žizková zdělují, že přehledly knihy účetní a že našly vše řádně zaneseno a v dobrém pořádku, jakož i že hotovost pokladniční shoduje se se závěrkou účetní. Účetní zpráva vykazuje na příjmech \$442.86; vydání \$76.99; hotovost v pokladně \$365.87. Ježto sestry revisorky dosvědčují, že zpráva jest řádně sestavena, byla celá zpráva účetní za r. 1917 schválena.

Br. starosta zděluje, že žádost o propůjčení, případně darování pozemku ve Stickney jest již hotová a k odeslání na patřičné místo připravena a že stane se tak v době nejbližší.

Bratři Musil a Mrázek podávají zprávu z Kraj. Výboru Č. N. S., zdělující při tom různé podrobnosti, zejména co se týče bazáru, jenž na měsíc duben jest projektován. Zdělení to vzato k vědomosti.

Taktéž k vědomosti vzata zpráva br. starosty o schůzi Ž. Vzd. Odboru, jmenovitě o krocích, jež týž podniká ve příčině utvoření "Pěveckého odboru".

Ve příčině jednoty Vyšehrad v Ciceru zděluje br. Prokš, že jednota ta na nějaký čas úplně zastavila svoji činnost, že však těloev. náradí jest řádně uschováno a že pokud bylo možno vyšetřiti nemá jednota Vyšehrad oproti druhým osobám neb stranám žádných závazků. Vzhledem k tomu usneseno, dle potřeby dopisem od Župy vyzvatí členstvo jednoty Vyšehrad ku společné schůzi se zástupci Župy, v níž by záležitosti jednoty se projednaly.

Br. župní náčelník si stěžuje, že velká většina jednot nepodává měsíční výkazy, takže není možno sestaviti přesný přehled o činnosti jednot. Ze všech jednot v Župě sdružených správné výkazy zasílaly jednoty: Sokol Chicago a Milwaukee; ostatní jednoty zůstaly výkazy poctivě dlužny. Br. náčelník žádá v té příčině nápravu a usneseno proto dopisati jednotám, aby výkazy pravidelně každý měsíc s rukou župního náčelníka br. Jarky Košáře zasílaly.

Čten dopis Plzeňského Sokola, ve kterémž zděluje, proč není mu možno místnost zdarma ke schůzím propůjčovati, že rád by tak učinil, kdyby nevázl na budově ještě značný dluh a kdyby vydržování budovy nevyžadovalo tak značného nákladu. Naproti tomu br. Mrázek zděluje, že Sokol Chicago ve své řádné schůzi se usnesl Župě místnost potřebnou ke konání schůzi zdarma propůjčiti. S povděkem vzato zdělení toto k vědomosti a usneseno příští schůze, které konati se budou opětně **třetí pondělí** v měsíci, v budově Sokola Chicago konati; k první schůzi budou zástupci písemně obsláni. Sokolu Plzeňskému za ochotu a dobrou vůli poděkování bude písemně.

Ve příčině stálého župního evižitele či dozorce usneseno odkázati záležitost tu žup. eviž. sboru, by sám našel nejvhodnější cestu, jak by se ve věci té pokračovati mělo, zejména když by Župa od případu k případu vydržování evižitele financovala areit' by to možným bylo.

Br. Musil dodatkem k podané již zprávě br. starostou zděluje, že Vzd. Odborem počátkem března pořádána bude "Sokolská Beseda" při vstupném 25 centů az osobu.

Usneseno pořádati koncem června neb počátkem července "Lidovou slavnost" místo župního sletu. Místem

nejvhodnějším jest Plzeňský Park. K předběžným pracím zvolen tříčlenný výbor sestávající z br. Makyty, Mrázka a Peroutky.

Tím jednání skončeno.

Příjem v této schůzi činil:

Přísp. Ž. Odb. Sokola Mladocerch.....	\$ 2.35
Přísp. Sokol Čechie za r. 1914, 15, 16.....	23.40
Přísp. Sokol Českoamerický za r. 1914, 15, 16 a II. pol. 1917	31.70
Přísp. Sokol Chicago, II. půl. 1917.....	7.15
Přísp. Sokol Karel Jonáš, II. půl. 1917.....	11.90
Přísp. Ž. Odb. Sok. Chicago, II. půl. 1917.....	11.30
Přísp. Ž. Odb. Sok. Havlíček-Tyrš, II. půl. 1917.....	4.50
Přísp. Ž. Odb. Sok. Komenský, II. půl. 1917.....	3.50

Celkem \$114.60
Vydání:

Za protokol, knihu a přír. kn. pro Ž. Vzd. Odb.....	\$ 2.76
Tiskárně Slavii za dopisní papír a obálky.....	5.75
Poštovné za IV. čtvrtletí 1917.....	3.65
Nájem za leden.....	2.50
Služné jednateli a účetnímu.....	10.00
Služné pokladníku	5.00

Celkem \$29.60

Hotovost v pokladně \$379.57

Na zdar!

M. Brichta, jednatel.

ZPRÁVA NÁČELNÍKA SVAZU SLOVANSKÉHO SOKOLSTVA.

S velikými nadějemi a novou chutí k práci vstupovali jsme do roku minulého.

Spojení dvou největších sokolských organizací, dávné to přání tak mnohých z nás stalo se skutkem a byli jsme pevně přesvědčeni, že společnou prací kráčet budeme vstřícně novému rozmachu věci sokolské v této naší nové vlasti. V mnohém osvědčilo se naše staré heslo "Spojenými silami", mnohém osvědčilo se naše staré heslo "Spojenými silami", dalšímu postupu věci a trpělivě očekávati budoucnosti.

Doba války mocnou rukou zasáhla mezi řady naše na místě nejcitlivějším. Pýcha naše, rozkvět těloevičen našich zmizel jediným rázem z bratrského kruhu našeho a postavil se mezi řady milionů bojovníků za právo a lidskost, aby pomáhal životy svými brániti práva této veliké republiky, která tak mateřsky přijmula nás pod ochranná křídla svá, aby pomáhal dobývati svobody naší utiskované vlasti české, aby pomstil nevinnou prolitou krev našich nejlepších bratrů, kteří v této důležité chvíli neobávali se pozvednouti hlasu i ruky své proti odvčkému nepříteli našemu vládě rakouské.

Profídly řady našich junáků, kteří silou a zručností v našich těloevičnách vypěstovanou dobývali a přinášeli štítu vítězné ze závodů a zápolů mezi sebou i mezi cizinci. Však není doba nářku a malomyslnosti, jest doba činu a proto s chutí a odhodláním ještě větším máme se věnovati práci naší, máme semknouti se pevněji bratr k bratru v této době pro nás tak vážné a kritické, aby úsilí těch, kteří zůstali korunováno bylo úspěchem, abychom oporou pevnou byli těm, kteří v prvních řadách kráčí do boje za ideály své i naše, aby provésti mohli urputný boj tento až do vítězného konce.

Na počátku roku minulého rozšířen byl U. T. O. o čtyři bratry bývalé Župy F. T. a to br. J. Košáře, V. Balabana, J. Brouka, a Žitného. V pozdější době br. Balabán, který vstoupil do armády S. S. vystřídán byl br. Tomšem. Během roku ztratili jsme ze svého středu sestru A. Baumrukovou, jednu z nejlepších svých členek a v náhradu za ní povolána byla do U. T. O. sestra Záhrobská.

Práce T. O. nesly se vždy směrem ku zlepšení a postupu naší činnosti, žel však, že v řadách našich není doposud dosti dostatečné kázně a porozumění pro tak obtížné úkoly U. T. O., čímž práce jeho je značně stížena. V tom ohledu jest nám výtkati příštích dob, aby náprava byla zjednána.

Písemnictví:

U. T. O. vydal nákladem svým příručku "Přehled sokolské soustavy", která určena byla hlavně k tomu, aby bratrům v menších jednotách a při odbývání různých menších kursů evičitelských byla pomůckou.

Dále vydána byla kniha "Skupiny". Podrobnou, nově zpracovanou a doplněnou teorií tohoto zajímavého evičení od náčelníka Svazu br. J. Paskovského.

Dále získána od br. J. Čermáka nově napsaná příručka "Dětský těloevik", která doposud není úplně zpracována a na jejímž ukončení br. Čermák právě pracuje. Doufáme, že stane se tak v brzkou, poněvač na všech stranách jeví se citelná potřeba knihy pojednávající o těloeviku dětském.

Vydávání pomůcek a knih odborných pokládal U. T. O. za nejdůležitější svou povinnost, neboť žádným jiným způsobem nemůžeme se vykázat o činnosti naší a hlubší práci v oboru těloevičením. S hrstí pohlíželi členové U. T. O. vždy na to, kdykoliv mohli přistoupiti k vydání nějakého dílka odborného zpracovaného bratrem z kruhu svého. Leč i v tomto ohledu, neboť zase nenalezeno patřičného porozumění u mnohých bratrů a dokonce nescházelo ani takových, kteří na župních schůzích prohlašovali, že vydávání odborných knih je zbytečným. Archiv hudebnin rozšířen o několik exemplářů. Usneseno zaříditi odbornou knihovnu eizoazyčnou, která byla by k dispozici členům U. T. O., kteří by dobré knihy doporučovali, bratrům evičitelům. K zařizení téže však doposud nedošlo, doufejme však, že se tak v brzkou stane.

Cvičitelé kursy:

Jednou z velmi důležitých prací vykonaných v tomto roce byl evičitelský kurs v New Yorku, kterého účastnilo se 86 bratrů a sester. V kursu přednášeli bratři Ant. Jahoda, Václ. Hampl, Ant. Mysliveček a Dr. Rada, což jest nám zárukou, že bratři a sestry na kursu účastnění obohaceni byli mnohými odbornými vědomostmi, které valnou měrou přispívají budou k povznesení práce těloevičením v jednotách jejich. Kurs řízen byl bratrem Václavem Šoleem.

Vyslání zástupců k různým příležitostem:

T. O. vyslal v minulém roce br. náčelníka co svého zástupce k veřejnému evičení Sokola v Racine, Wis. Dále vyslal téhož ku společnému veřejnému evičení všech jednot elevandských a z okolí. Podrobné zprávy o těchto vystoupeních uveřejněny byly v Sokole Americkém. Br. Čermák účastnil se jako zástupce Sokolského Svazu "Konferencí Společnosti tělesné výchovy a hygieny pro Spojené Státy." T. O. byl vyzván br. Fibigrem z Winnipeg, Canada, aby vyslal svého zástupce ku kongresu dam, zajímajících se o zavedení tělesné výchovy do škol. Škoda, že žádosti této vyhověno býti nemohlo. V ohledu vysílání dozorců na různá veřejná vystoupení bylo by záhodno, aby aspoň na veřejná vystoupení Žup byl U. T. O. vždy dozorec vyslán. Tento by po veřejném evičení svolal schůzi evičitelů a na této podal by nestrannou kritiku evičení a zároveň poukázal na různé chyby a dal pokyny jak se těchto vystříhati. V U. T. O. podal pak podrobný referát o celém postupu práce v dotýčené Župě.

Síly evičitelské:

Odehodem našeho členstva ztraceno bylo mnoho dobrého materiálu evičitelského, odešlo nejen mnoho evičitelů, ale i také mladých členů, jimž těloevična byla domovem a z kterých měly by se řady našich členů doplňovati. Nedostatek tento počal se pocítovati ztlačně na všech stranách

a U. T. O. byl z mnoho míst žádán o opatření neb odporučení evičitele. Ovšem, že žádostem těmto nemohlo býti vyhověno, neboť nebylo evičitelů po ruce a nedostatek tento, který již v několika posledních letech byl velmi citelný, stal se v přítomné době přímo katastrofální a jest nanejvýš nutno hledati cesty jak mu odpomoci.

Zprávy náčelnické:

Jedním z nejsmutnějších úkazů naší nedokonalé kázně jest podávání zpráv měsíčních náčelníku. Pravidelné zprávy přicházely pouze z jediné Župy a to Západní, z jiných pak došla zpráva jedna aneb nejvýše dvě. Tu pak ovšem velmi těžko jest sestaviti zprávu celoroční a také v tomto ohledu bude nutno provésti nápravu radikální.

Provedena technická spojení:

V mnohých místech, kde nalézalo se více jednot sokolských provedeno bylo technické spojení, to jest, že evičeno společně. Krok to zajisté velmi rozumný a výhodný, neboť tak získáno více dobrých sil ku práci v těloevičením a ušetřeno na vydáních s těloevičnou spojených. Tak stalo se tomu v Omaze, a tak stalo se také v Detroit, kde po sloučení technickým brzo provedeno bylo sloučení úplné.

Cvičební kroje:

V T. U. O. jednáno bylo mnoho o úpravě evičebních krojů Sokolek, neboť jest všeobecný názor, že nynější kroj jest nedostačujícím a mimo to není jednotným. Tato věc odkázána byla výboru a br. Košařovi k propracování a zhotovení nákrešů.

Práce v těloevičeních:

Že práce v těloevičeních našich nestojí na takovém stupni, na jaký bychom si ji přáli pozvednouti lze viděti na všech stranách. Příčiny tohoto jsou různé. Jednak nedostatečné odborné vědomosti evičitelů, nepochopení pravého soustavného postupu při evičení, nedostatečně vypravené těloevičny, nemístné šetření na vydáních pro udržování těloevičen atd. Jest zapotřebí, aby veškeré členstvo řádně si uvědomilo, že veškerá snaha jeho má se nésti k tomu, aby nejprvnější naše zásada, výchova tělesná naší mládeže, děla se způsobem veliké organisace naší zodpovědným, co možná nejdokonalejším. V tomto hledu rovněž však třeba vyčkati příštích dob, aby práce naše položena byla na základy hlubší, vědecké. Končím tímto svou zprávu náčelnickou s přáním, aby naši věci sokolské dostalo se v dobách příštích nového rozmachu, neboť neschází nám ničeho na podmínkách k tomu potřebných, děkuji všem členům U. T. O., kteří ze všech sil snažili se k nápravě pracovati a zůstávám se sokolským Na zdar!

Jos. Paskovský, t. č. náčelník.

PÍSEMNICTVÍ.

Do redakce došel nám Lidový kalendář 1918, který obsahuje mnoho veselých, vážných, rozmarných i dobrodružných povídek na 256 stranách a celou řadu obrázků, hlavně Alšových, Muchových a válečných. Zvláštní zmínky zasluhuje původní článek L. Pacáka: Katastrofa bělohorská a české státní právo, černý list z českých dějin, který každý by si měl přečísti. Cena 35c za 1 výtisk i s poštovním jest malá. Objednávky vyřizuje Bohemian Publishing and Importing Co., 400 E. 72nd St., New York City.

Bratři! Když zasíláte výpravěmu změnu adresy, nepomeňte napsati též adresu starou a jméno jednoty, ku které patříte. Činí to velké obtíže zvláště v městech, kde je více jednot, aneb kde se člen stěhuje z jednoho státu do druhého. Jest na to stále upozorňováno, ale málo se toho dbá.